

Συλλογή της Νομολογίας

ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)

της 10ης Μαΐου 2016*

«Κρατικές ενισχύσεις — Ενέργεια από ανανεώσιμες πηγές — Ενισχύσεις που χορηγήθηκαν βάσει διατάξεων του τροποποιημένου γερμανικού νόμου περί ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (νόμος EEG του 2012) — Ενίσχυση υπέρ της ηλεκτρικής ενέργειας που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές και μειωμένη επιβάρυνση EEG για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας — Απόφαση που κηρύσσει τις ενισχύσεις εν μέρει μη συμβατές με την εσωτερική αγορά — Έννοια της κρατικής ενισχύσεως — Πλεονέκτημα — Κρατικοί πόροι»

Στην υπόθεση T-47/15,

Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, εκπροσωπούμενη αρχικώς από τον T. Henze και την K. Petersen, στη συνέχεια από τον T. Henze και την K. Stranz, επικουρούμενους από τον T. Lübbig, δικηγόρο,

προσφεύγουσα,

κατά

Ευρωπαϊκής Επιτροπής, εκπροσωπούμενης αρχικώς από τους T. Maxian Rusche και R. Sauer, στη συνέχεια από τον T. Maxian Rusche και την K. Herrmann,

καθής,

με αντικείμενο αίτημα ακυρώσεως, βάσει του άρθρου 263 ΣΛΕΕ, της αποφάσεως (ΕΕ) 2015/1585 της Επιτροπής, της 25ης Νοεμβρίου 2014, σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) [που χορήγησε η Γερμανία για τη στήριξη της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας] (ΕΕ 2015, L 250, σ. 122),

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Σ. Παπασάββα (εισηγητή), πρόεδρο, E. Bieliūnas και I. S. Forrester, δικαστές,

γραμματέας: S. Bukšek Tomas, υπάλληλος διοικήσεως,

έχοντας υπόψη την έγγραφη διαδικασία και κατόπιν της επ' ακροατηρίου συζητήσεως της 21ης Ιανουαρίου 2016,

εκδίδει την ακόλουθη

* Γλώσσα διαδικασίας : η γερμανική.

Απόφαση

Ιστορικό της διαφοράς

- 1 Τον Δεκέμβριο 2011, η Bund der Energieverbraucher (γερμανική ένωση καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας) υπέβαλε καταγγελία στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή, με την οποία υποστήριξε ότι ορισμένα μέτρα που προέβλεπε ο Gesetz zur Neuregelung des Rechtsrahmens für die Förderung der Stromerzeugung aus Erneuerbaren Energien (νόμος περί της νέας ρυθμίσεως του νομικού πλαισίου για την προώθηση της παραγωγής ηλεκτρικού ρεύματος από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας), της 28ης Ιουλίου 2011 (BGBl. 2011 I, σ. 1634, στο εξής: EEG του 2012), που επρόκειτο να τεθεί σε ισχύ την 1η Ιανουαρίου 2012, συνιστούσαν ενισχύσεις μη συμβατές με την εσωτερική αγορά.

Τα επίμαχα μέτρα

- 2 Ο EEG του 2012 αποσκοπεί στην προστασία του κλίματος και του περιβάλλοντος, διασφαλίζοντας τη διαρκή ανάπτυξη του ενεργειακού εφοδιασμού, περιορίζοντας το κόστος του για τη γερμανική οικονομία, μειώνοντας τη χρήση των πηγών ενέργειας από ορυκτά καύσιμα και αναπτύσσοντας τις τεχνολογίες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και από αέρια ορυχείων (στο εξής: ηλεκτρική ενέργεια EEG). Προς τον σκοπό αυτό, στοχεύει, μεταξύ άλλων, να αυξήσει το ποσοστό των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας στον εφοδιασμό σε ηλεκτρική ενέργεια τουλάχιστον στο 35 % το 2020 και στη συνέχεια, διαδοχικά, τουλάχιστον στο 80 % το 2050 (άρθρο 1 του EEG του 2012).
- 3 Στο πλαίσιο αυτό, ο EEG του 2012 προβλέπει ιδίως καθεστώς στηρίξεως των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG (άρθρο 2 του EEG του 2012), τα κύρια χαρακτηριστικά του οποίου περιγράφονται κατωτέρω.
- 4 Πρώτον, οι φορείς διαχειρίσεως δικτύων όλων των επιπέδων ηλεκτρικής τάσεως (στο εξής: ΦΔΔ) που διασφαλίζουν τον γενικό εφοδιασμό σε ηλεκτρική ενέργεια είναι υποχρεωμένοι, κατά πρώτον, να συνδέσουν με το δίκτυό τους τις εγκαταστάσεις που παράγουν ηλεκτρική ενέργεια EEG εντός της περιοχής στην οποία δραστηριοποιούνται (άρθρα 5 έως 7 του EEG του 2012), κατά δεύτερον, να εισαγάγουν την εν λόγω ενέργεια στο δίκτυό τους, να τη μεταφέρουν και να τη διανείμουν κατά προτεραιότητα (άρθρα 8 έως 12 του EEG του 2012) και, κατά τρίτον, να καταβάλουν στους φορείς εκμεταλλεύσεως των εν λόγω εγκαταστάσεων αμοιβή υπολογιζόμενη βάσει καθοριζόμενων από τον νόμο τιμολογίων, λαμβανομένης υπόψη της φύσεως της εν λόγω ηλεκτρικής ενέργειας και της ονομαστικής ή εγκατεστημένης ισχύος της οικείας εγκαταστάσεως (άρθρα 16 έως 33 του EEG του 2012). Εναλλακτικώς, οι φορείς εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων που παράγουν ηλεκτρική ενέργεια EEG έχουν το δικαίωμα, αφενός, να διαθέσουν απευθείας σε τρίτους ένα τμήμα ή το σύνολο της εν λόγω ηλεκτρικής ενέργειας και, αφετέρου, να απαιτήσουν να τους καταβάλει ο ΦΔΔ, στο δίκτυο του οποίου θα είχε συνδεθεί εγκατάσταση, αν δεν είχε λάβει χώρα τέτοια άμεση εμπορική διάθεση, πριμοδότηση αγοράς που υπολογίζεται βάσει του ποσού της αμοιβής που θα οφειλόταν σε περίπτωση συνδέσεως (άρθρα 33α έως 33θ του EEG του 2012). Στην πράξη, είναι βέβαιο ότι οι υποχρεώσεις αυτές βαρύνουν κατά κύριο λόγο τους διαχειριστές συστημάτων τοπικής διανομής χαμηλής ή μέσης τάσεως (στο εξής: ΔΣΔ).
- 5 Δεύτερον, οι ΔΣΔ είναι υποχρεωμένοι να διαβιβάσουν την ηλεκτρική ενέργεια EEG στους διαχειριστές συστημάτων διαπεριφερειακής μεταφοράς υψηλής και πολύ υψηλής τάσεως προηγούμενων σταδίων (στο εξής: ΔΣΜ) (άρθρο 34 του EEG του 2012). Ως αντάλλαγμα για αυτή την υποχρέωση, οι ΔΣΜ υποχρεούνται να καταβάλουν στους ΔΣΔ το ποσό που αντιστοιχεί στις αμοιβές και πριμοδοτήσεις αγοράς που οι τελευταίοι κατέβαλαν στους φορείς εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων (άρθρο 35 του EEG του 2012).

- 6 Τρίτον, ο EEG του 2012 προβλέπει μηχανισμό που καλείται μηχανισμός «αντισταθμίσεως σε ομοσπονδιακό επίπεδο» των ποσοτήτων ηλεκτρικής ενέργειας EEG που κάθε ΔΣΜ εισάγει στο δίκτυό του, αφενός, και των ποσών που καταβάλλονται ως αντάλλαγμα στους ΔΣΔ, αφετέρου (άρθρο 36 του EEG του 2012). Στην πράξη, κάθε ΔΣΜ που έχει εισαγάγει στο δίκτυό του και πληρώσει ποσότητα ηλεκτρικής ενέργειας μεγαλύτερη από αυτή που παρασχέθηκε από τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας στους τελικούς πελάτες που βρίσκονται στη ζώνη δραστηριοποίησής του μπορεί να επικαλεστεί, έναντι των άλλων ΔΣΜ, δικαίωμα αντισταθμίσεως που αντιστοιχεί στην εν λόγω διαφορά. Από τα έτη 2009-2010, η εν λόγω αντιστάθμιση δεν λαμβάνει πλέον πραγματική μορφή (ανταλλαγή ροών ηλεκτρικής ενέργειας EEG) αλλά οικονομική μορφή (αντιστάθμιση του σχετικού κόστους). Τρεις από τους τέσσερις ΔΣΜ που αφορά ο εν λόγω μηχανισμός αντισταθμίσεως είναι ιδιωτικές επιχειρήσεις (Amprion GmbH, TenneT TSO GmbH και 50Hertz Transmission GmbH), ενώ ο τέταρτος είναι δημόσια επιχείρηση (Transnet BW GmbH).
- 7 Τέταρτον, οι ΔΣΜ είναι υποχρεωμένοι να διαθέτουν την ηλεκτρική ενέργεια EEG που εισάγουν στο δίκτυό τους στην αγορά άμεσων συναλλαγών ηλεκτρικής ενέργειας (άρθρο 37, παράγραφος 1, του EEG του 2012). Εάν η με τον τρόπο αυτό επιτευχθείσα τιμή δεν τους επιτρέπει να καλύψουν την οικονομική επιβάρυνση που τους επιβάλλει η εκ του νόμου υποχρέωση πληρωμής της εν λόγω ηλεκτρικής ενέργειας βάσει τιμολογίων που καθορίζονται από τον νόμο, έχουν δικαίωμα να απαιτήσουν, υπό τους όρους που καθορίζει η κανονιστική εξουσία, να τους καταβάλουν τη διαφορά οι προμηθευτές που εφοδιάζουν τους τελικούς πελάτες, αναλόγως των ποσοτήτων που πωλήθηκαν. Ο μηχανισμός αυτός καλείται «επιβάρυνση EEG» (άρθρο 37, παράγραφος 2, του EEG του 2012). Εντούτοις, το ποσό της επιβαρύνσεως EEG μπορεί να μειωθεί κατά 2 λεπτά του ευρώ ανά κιλοβατώρα (KWh) σε ορισμένες περιπτώσεις (άρθρο 39 του EEG του 2012). Για να επωφεληθούν μιας τέτοιας μείωσης, που χαρακτηρίζεται στον EEG του 2012 ως «μείωση της επιβαρύνσεως EEG», αλλά είναι γνωστή και ως «προνόμιο της πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας», οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας οφείλουν, μεταξύ άλλων, να αποδείξουν, κατ' αρχάς ότι τουλάχιστον το 50 % της ηλεκτρικής ενέργειας που προμηθεύουν στους πελάτες τους είναι ηλεκτρική ενέργεια EEG, περαιτέρω, ότι τουλάχιστον το 20 % αυτής προέρχεται από αιολική ενέργεια ή από την ηλιακή ακτινοβολία και, τέλος, ότι αποτελεί αντικείμενο άμεσης εμπορικής διαθέσεως στους πελάτες τους.
- 8 Οι λεπτομέρειες της επιβαρύνσεως EEG καθορίστηκαν, ιδίως, με τον Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (κανονισμός για την περαιτέρω εξέλιξη του ομοσπονδιακού μηχανισμού αντισταθμίσεως), της 17ης Ιουλίου 2009 (BGBl. 2009 I, σ. 2101), όπως τροποποιήθηκε με το άρθρο 2 του Gesetz zur Änderung des Rechtsrahmens für Strom aus solarer Strahlungsenergie und zu weiteren Änderungen im Recht der erneuerbaren Energien (νόμος περί της τροποποίησης του νομικού πλαισίου που εφαρμόζεται στην παραγόμενη από ηλιακή ακτινοβολία ηλεκτρική ενέργεια και περί περαιτέρω τροποποίησης του δικαίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας), της 17ης Αυγούστου 2012 (BGBl. 2012 I, σ. 1754), και με τον Verordnung zur Ausführung der Verordnung zur Weiterentwicklung des bundesweiten Ausgleichsmechanismus (εκτελεστικός κανονισμός του κανονισμού για την περαιτέρω εξέλιξη του ομοσπονδιακού μηχανισμού αντισταθμίσεως), της 22ας Φεβρουαρίου 2010 (BGBl. 2010 I, σ. 134), όπως τροποποιήθηκε με τον Zweite Verordnung zur Änderung der Ausgleichsmechanismus-Ausführungsverordnung (δεύτερος κανονισμός περί τροποποίησης του εκτελεστικού κανονισμού περί του μηχανισμού αντισταθμίσεως), της 19ης Φεβρουαρίου 2013 (BGBl. 2013 I, σ. 310).
- 9 Πέμπτον, είναι βέβαιο ότι, καίτοι ο EEG του 2012 δεν επιβάλλει υποχρέωση στους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας να μετακυλίσουν την επιβάρυνση EEG στους τελικούς πελάτες, εντούτοις δεν τους το απαγορεύει. Είναι επίσης βέβαιο ότι οι προμηθευτές, που είναι οι ίδιοι υποχρεωμένοι να καταβάλλουν την εν λόγω επιβάρυνση στους ΔΣΜ, την μετακυλίσουν στην πράξη στους πελάτες τους, όπως επιβεβαίωσε άλλωστε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση. Ο τρόπος με τον οποίο η εν λόγω επιβάρυνση πρέπει να σημειώνεται στον λογαριασμό που τους αποστέλλεται προβλέπεται από τον EEG του 2012 (άρθρο 53 του EEG του 2012), όπως

επίσης και οι όροι ενημερώσεως των εν λόγω πελατών σχετικά με το ποσοστό της ενέργειας που τους παρέχεται που προέρχεται από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, επιδοτούμενες σύμφωνα με τον νόμο για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας (άρθρο 54 του EEG του 2012).

- 10 Εξάλλου, ο EEG του 2012 προβλέπει επίσης ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, βάσει του οποίου η Bundesamt für Wirtschaft und Ausführungkontrolle (Ομοσπονδιακή υπηρεσία οικονομίας και ελέγχου των εξαγωγών, στο εξής: BAFA) επιβάλλει σε ετήσια βάση ανώτατο όριο όσον αφορά το τμήμα της επιβαρύνσεως EEG που είναι δυνατόν να μετακυλιστεί από τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας σε δύο συγκεκριμένες κατηγορίες πελατών, ήτοι, αφενός, στις «ενεργοβόρες επιχειρήσεις του παραγωγικού τομέα» (στο εξής: ΕΕΠ) και, αφετέρου, στις «σιδηροδρομικές επιχειρήσεις», κατόπιν αιτήματος που πρέπει οι εν λόγω επιχειρήσεις να υποβάλουν πριν τις 30 Ιουνίου του προηγούμενου έτους, προς τον σκοπό μείωσης του κόστους ηλεκτρικής ενέργειας που τις βαρύνει και διατηρήσεως, με τον τρόπο αυτό, της ανταγωνιστικότητάς τους (άρθρο 40 του EEG του 2012).
- 11 Ο EEG του 2012 προσδιορίζει τους όρους υπαγωγής στο εν λόγω καθεστώς, τη διαδικασία που πρέπει να ακολουθήσουν οι επιλέξιμες επιχειρήσεις, τον τρόπο καθορισμού του ανώτατου ορίου κατά περίπτωση και τα αποτελέσματα των συναφών αποφάσεων της BAFA (άρθρα 41 έως 44 του EEG του 2012). Ο EEG του 2012 προβλέπει, ειδικότερα, ότι για τις επιχειρήσεις του παραγωγικού τομέα των οποίων το κόστος καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 14 % της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας τους και των οποίων η κατανάλωση ανέρχεται τουλάχιστον σε 1 γιγαβατώρα (GWh), το εν λόγω ανώτατο όριο ορίζεται στο 10 % της επιβαρύνσεως EEG για το τμήμα της καταναλώσεώς τους που περιλαμβάνεται μεταξύ 1 GWh και 10 GWh, στο 1 % της εν λόγω επιβαρύνσεως για το τμήμα της καταναλώσεώς τους που περιλαμβάνεται μεταξύ 10 GWh και 100 GWh, και σε 0,05 λεπτά του ευρώ ανά KWh για το υπερβάλλον. Ο EEG του 2012 ορίζει επίσης ότι, για τις επιχειρήσεις του παραγωγικού τομέα των οποίων το κόστος καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 20 % της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας τους και των οποίων η κατανάλωση ανέρχεται τουλάχιστον σε 100 GWh, το ανώτατο όριο επιβαρύνσεως EEG ανέρχεται σε 0,05 λεπτά του ευρώ ανά KWh από την πρώτη κιλοβατώρα. Ο EEG του 2012 διευκρινίζει, εξάλλου, ότι οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας πρέπει να ενημερώνουν τις επιχειρήσεις που επωφελούνται αποφάσεως περί επιβολής ανώτατου ορίου στην επιβάρυνση EEG, πρώτον, σχετικά με το ποσοστό της παρεχόμενης σε αυτούς ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, που λαμβάνουν ενίσχυση δυνάμει του νόμου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας, δεύτερον, για τη σύνθεση του συνολικού τους ενεργειακού μείγματος και, τρίτον, για τις επωφελούμενες δυνάμει του νόμου για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας επιχειρήσεις, για τη σύνθεση του ενεργειακού μείγματος που τους παρέχεται (άρθρο 54 του EEG του 2012).
- 12 Έκτον, ο EEG του 2012 επιβάλλει σύνολο υποχρεώσεων παροχής πληροφοριών και δημοσιεύσεων στους φορείς εκμεταλλεύσεως εγκαταστάσεων, στους ΦΔΔ και στους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας, ιδίως έναντι των ΔΣΜ και της Bundesnetzagentur (Ομοσπονδιακή Υπηρεσία Δικτύων, στο εξής: BNetzA), στις οποίες προστίθεται σειρά υποχρεώσεων διαφάνειας που βαρύνουν ειδικώς τους ΔΣΜ (άρθρα 45 έως 51 του EEG του 2012). Ο εν λόγω νόμος καθορίζει επίσης τις εξουσίες εποπτείας και ελέγχου που διαθέτει η BNetzA έναντι των ΔΣΔ και των ΔΣΜ (άρθρο 61 του EEG του 2012).

Απόφαση για την κίνηση της διαδικασίας

- 13 Με επιστολή της 18ης Δεκεμβρίου 2013, η Επιτροπή γνωστοποίησε στις γερμανικές αρχές την απόφασή της να κινήσει την τυπική διαδικασία έρευνας όσον αφορά τα μέτρα που περιλαμβάνονταν στον EEG του 2012 και τέθηκαν σε εφαρμογή με τη μορφή ενισχύσεως υπέρ της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και των μεγαλύτερων καταναλωτών ενέργειας.
- 14 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 28 Φεβρουαρίου 2014, άσκησε προσφυγή ακυρώσεως κατά της αποφάσεως περί κινήσεως της διαδικασίας, από την οποία παραιτήθηκε με επιστολή της 28ης Απριλίου 2015.

- 15 Με διάταξη της 8ης Ιουνίου 2015, ο πρόεδρος του τρίτου τμήματος του Γενικού Δικαστηρίου διέταξε τη διαγραφή της υποθέσεως από το πρωτόκολλο του Γενικού Δικαστηρίου (Γερμανία κατά Επιτροπής, T-134/14, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:392).

Προσβαλλόμενη απόφαση

- 16 Στις 25 Νοεμβρίου 2014, η Επιτροπή εξέδωσε την απόφαση (ΕΕ) 2015/1585 σχετικά με το καθεστώς ενισχύσεων SA.33995 (2013/C) (πρώην 2013/NN) [που χορήγησε η Γερμανία για τη στήριξη της ηλεκτροπαραγωγής από ανανεώσιμες πηγές και για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας] (ΕΕ 2015, L 250, σ. 122, στο εξής: προσβαλλόμενη απόφαση).
- 17 Αφενός, η Επιτροπή έκρινε ότι τα τιμολόγια τροφοδοτήσεως και οι πριμοδοτήσεις αγοράς, που εξασφαλίζουν στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας EEG υψηλότερη τιμή από την τιμή της αγοράς για την ηλεκτρική ενέργεια που παράγουν, συνιστούσαν κρατική ενίσχυση συμβατή με την εσωτερική αγορά. Αφετέρου, η Επιτροπή θεώρησε ότι και η μείωση της επιβαρύνσεως EEG για ορισμένους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας συνιστούσε κρατική ενίσχυση, η οποία αναγνωρίζεται ως συμβατή με την εσωτερική αγορά μόνον εφόσον εμπίπτει σε ορισμένες κατηγορίες.
- 18 Το διατακτικό της προσβαλλομένης αποφάσεως έχει ως εξής:

«Άρθρο 1

Η κρατική ενίσχυση για τη στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές και από αέρια ορυχείων, συμπεριλαμβανομένου του χρηματοδοτικού μηχανισμού της, η οποία χορηγήθηκε βάσει του νόμου Erneuerbare-Energien-Gesetz 2012 [...] και τέθηκε παρανόμως σε ισχύ από [την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας] κατά παραβίαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, [ΣΛΕΕ], είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά, με την επιφύλαξη της υλοποίησης εκ μέρους της [Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας] της δέσμευσης που διατυπώνεται στο παράρτημα I.

[...]

Άρθρο 3

1. Η κρατική ενίσχυση, η οποία συνίσταται σε μειώσεις της επιβάρυνσης για τη χρηματοδοτική στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές [...] κατά τα έτη 2013 και 2014 για τους μεγαλύτερους καταναλωτές ενέργειας [...] και τέθηκε παρανόμως σε ισχύ από [την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας] κατά παραβίαση του άρθρου 108, παράγραφος 3, [ΣΛΕΕ], είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά εφόσον εμπίπτει σε μία από τις τέσσερις κατηγορίες που καθορίζονται στην παρούσα παράγραφο.

Σε περίπτωση που η κρατική ενίσχυση χορηγήθηκε σε επιχείρηση η οποία ανήκει σε έναν από τους τομείς που απαριθμούνται στο παράρτημα 3 των κατευθυντήριων γραμμών για τις κρατικές ενισχύσεις στους τομείς του περιβάλλοντος και της ενέργειας (2014-2020) [...], η εν λόγω ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά εφόσον η επιχείρηση κατέβαλε τουλάχιστον το 15 % των πρόσθετων δαπανών με τις οποίες βαρύνονται οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας λόγω υποχρεώσεων αγοράς ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, οι οποίες δαπάνες στη συνέχεια μετακυλιούνται στους πελάτες τους. Εάν η επιχείρηση κατέβαλε ποσοστό μικρότερο του 15 % των εν λόγω πρόσθετων δαπανών, η κρατική ενίσχυση παραμένει μολαταύτα συμβατή, εφόσον η επιχείρηση κατέβαλε ποσό το οποίο αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 4 % της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας της ή, για επιχειρήσεις που έχουν ένταση ηλεκτρικής ενέργειας τουλάχιστον 20 %, στο 0,5 % τουλάχιστον της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας.

Σε περίπτωση που η κρατική ενίσχυση χορηγήθηκε σε επιχείρηση η οποία δεν ανήκει σε έναν από τους τομείς που απαριθμούνται στο παράρτημα 3 των κατευθυντήριων γραμμών του 2014, αλλά είχε ένταση ηλεκτρικής ενέργειας τουλάχιστον 20 % το 2012 και ανήκε, κατά το εν λόγω έτος, σε έναν τομέα με ένταση του κλάδου τουλάχιστον 4 % σε ενωσιακό επίπεδο, η εν λόγω ενίσχυση είναι συμβατή με την εσωτερική αγορά εφόσον η επιχείρηση κατέβαλε τουλάχιστον το 15 % των πρόσθετων δαπανών με τις οποίες βαρύνονται οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας λόγω υποχρεώσεων αγοράς ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές, οι οποίες δαπάνες στη συνέχεια μετακυλίστηκαν στους πελάτες τους. Εάν η επιχείρηση κατέβαλε ποσοστό μικρότερο του 15 % των εν λόγω πρόσθετων δαπανών, η κρατική ενίσχυση παραμένει μολαταύτα συμβατή, εφόσον η επιχείρηση κατέβαλε ποσό το οποίο αντιστοιχεί τουλάχιστον στο 4 % της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας της ή, για επιχειρήσεις που έχουν ένταση ηλεκτρικής ενέργειας τουλάχιστον 20 %, στο 0,5 % τουλάχιστον της ακαθάριστης προστιθέμενης αξίας.

Σε περίπτωση που η κρατική ενίσχυση χορηγήθηκε σε επιχείρηση η οποία ήταν επιλέξιμη για συμβατή κρατική ενίσχυση βάσει του δεύτερου ή του τρίτου εδαφίου, αλλά το ποσό της επιβάρυνσης EEG που κατέβαλε η εν λόγω επιχείρηση δεν ανήλθε στο απαιτούμενο επίπεδο δυνάμει αυτών των εδαφίων, χαρακτηρίζονται συμβατά τα ακόλουθα ποσοστά της ενίσχυσης:

- α) για το έτος 2013, το ποσοστό της ενίσχυσης το οποίο υπερβαίνει το 125 % της επιβάρυνσης που κατέβαλε πράγματι η επιχείρηση το 2013·
- β) για το έτος 2014, το ποσοστό της ενίσχυσης το οποίο υπερβαίνει το 150 % της επιβάρυνσης που κατέβαλε πράγματι η επιχείρηση το 2013.

Σε περίπτωση που η κρατική ενίσχυση χορηγήθηκε σε επιχείρηση η οποία δεν ήταν επιλέξιμη για συμβατή κρατική ενίσχυση βάσει του δεύτερου ή του τρίτου εδαφίου, και εφόσον η επιχείρηση κατέβαλε ποσοστό κάτω του 20 % του πρόσθετου κόστους της επιβάρυνσης χωρίς τη μείωση, χαρακτηρίζονται συμβατά τα ακόλουθα ποσοστά της ενίσχυσης:

- α) για το έτος 2013, το ποσοστό της ενίσχυσης το οποίο υπερβαίνει το 125 % της επιβάρυνσης που κατέβαλε πράγματι η επιχείρηση το 2013·
- β) για το έτος 2014, το ποσοστό της ενίσχυσης το οποίο υπερβαίνει το 150 % της επιβάρυνσης που κατέβαλε πράγματι η επιχείρηση το 2013.

2. Κάθε ενίσχυση η οποία δεν καλύπτεται από την παράγραφο 1 είναι ασυμβίβαστη με την εσωτερική αγορά.»

Διαδικασία και αιτήματα των διαδίκων

- 19 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη Γραμματεία του Γενικού Δικαστηρίου στις 2 Φεβρουαρίου 2015, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας άσκησε την υπό κρίση προσφυγή.
- 20 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση,
 - να καταδικάσει την Επιτροπή στα δικαστικά έξοδα.
- 21 Η Επιτροπή ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:
 - να απορρίψει την προσφυγή,

— να καταδικάσει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.

Σκεπτικό

- 22 Προς στήριξη της προσφυγής της, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προβάλλει τρεις λόγους ακυρώσεως, που αντλούνται, κατ' ουσίαν, ο πρώτος από πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών, ο δεύτερος από την απουσία πλεονεκτήματος συνδεδόμενου με το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως και ο τρίτος από την απουσία πλεονεκτήματος χρηματοδοτούμενου μέσω κρατικών πόρων.

Επί του πρώτου λόγου που αντλείται από πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών

Επί του παραδεκτού

- 23 Χωρίς να υποβάλει τυπικώς ένσταση απαραδέκτου δυνάμει του άρθρου 130 του Κανονισμού Διαδικασίας του Γενικού Δικαστηρίου, η Επιτροπή προβάλλει ότι ο πρώτος λόγος ακυρώσεως είναι απαράδεκτος διότι, κατ' ουσίαν, είναι ακατανόητος.
- 24 Συγκεκριμένα, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, περιγράφοντας το αντικείμενο του λόγου ακυρώσεως, της προσάπτει γενικώς ότι προδήλως παρέβλεψε τις διάφορες μορφές κρατικής δράσεως, αιτίαση η οποία είναι, κατά την άποψή της, ακατανόητη. Προσθέτει ότι το Γενικό Δικαστήριο δεν μπορεί να προβαίνει σε νέα ερμηνεία ακατανόητης επιχειρηματολογίας του δικογράφου της προσφυγής κατά τρόπον ώστε να της αποδίδει νόημα.
- 25 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, σύμφωνα με το άρθρο 21, πρώτο εδάφιο, του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, που έχει εφαρμογή στην ενώπιον του Γενικού Δικαστηρίου διαδικασία δυνάμει του άρθρου 53, πρώτο εδάφιο, του ίδιου Οργανισμού, και το άρθρο 76, στοιχείο δ' του Κανονισμού Διαδικασίας, το δικόγραφο της προσφυγής πρέπει να αναφέρει το αντικείμενο της διαφοράς και να περιέχει συνοπτική έκθεση των προβαλλομένων ισχυρισμών. Ανεξαρτήτως οποιουδήποτε ζητήματος ορολογίας, η μνεία αυτή πρέπει να είναι αρκούντως σαφής και ακριβής ώστε να καθίσταται δυνατό στον καθού να προετοιμάσει την άμυνά του και στο Γενικό Δικαστήριο να αποφανθεί επί της προσφυγής, ενδεχομένως χωρίς άλλα στοιχεία. Προς κατοχύρωση της ασφαλείας δικαίου και της ορθής απονομής της δικαιοσύνης, είναι αναγκαίο, προκειμένου μια προσφυγή να είναι παραδεκτή υπό το πρίσμα των διατάξεων που προαναφέρθηκαν, τα ουσιώδη πραγματικά και νομικά στοιχεία επί των οποίων αυτή ερείδεται να προκύπτουν, τουλάχιστον συνοπτικώς, πλην όμως κατά τρόπον συνεπή και κατανοητό, από το ίδιο το δικόγραφο της προσφυγής (βλ. διάταξη της 28ης Απριλίου 1993, De Hoe κατά Επιτροπής, T-85/92, EU:T:1993:39, σκέψη 20 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 26 Ειδικότερα, μολονότι πρέπει να γίνει δεκτό, αφενός, ότι η διατύπωση των λόγων της προσφυγής δεν δεσμεύεται από την ορολογία και την απαρίθμηση του Κανονισμού Διαδικασίας και, αφετέρου, ότι η προβολή των λόγων αυτών μέσω αναφοράς στο ουσιαστικό περιεχόμενό τους και όχι στον νομικό χαρακτηρισμό τους κρίνεται επαρκής, εντούτοις, σε κάθε περίπτωση οι λόγοι αυτοί πρέπει να συνάγονται από το δικόγραφο με επαρκή σαφήνεια. Εξάλλου, η αόριστη και μόνο έκθεση των λόγων στο δικόγραφο δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του Οργανισμού του Δικαστηρίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του Κανονισμού Διαδικασίας και ο όρος «συνοπτική έκθεση των ισχυρισμών», που χρησιμοποιείται στα κείμενα αυτά, σημαίνει ότι το δικόγραφο πρέπει να εξειδικεύει σε τι συνίσταται ο λόγος επί του οποίου στηρίζεται η προσφυγή (βλ. διάταξη της 28ης Απριλίου 1993, De Hoe κατά Επιτροπής, T-85/92, EU:T:1993:39, σκέψη 21 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 27 Εν προκειμένω, από το δικόγραφο της προσφυγής προκύπτει ότι το αντικείμενο του πρώτου λόγου ακυρώσεως προσδιορίζεται με σαφήνεια, καθόσον ο λόγος αυτός αποσκοπεί στην ακύρωση της προσβαλλόμενης αποφάσεως και αντλείται από πολλαπλή πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση των πραγματικών περιστατικών και του ρόλου που διαδραματίζει το κράτος στη λειτουργία του EEG του 2012. Κατά συνέπεια, από το δικόγραφο της προσφυγής συνάγεται ότι, με αυτόν τον λόγο ακυρώσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω παραβάσεως του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, με αποτέλεσμα ο εν λόγω νομικός ισχυρισμός να προκύπτει με επαρκή σαφήνεια από το δικόγραφο της προσφυγής.
- 28 Επομένως, η ένσταση απαραδέκτου πρέπει να απορριφθεί ως αβάσιμη.

Επί της ουσίας

- 29 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον η Επιτροπή υπέπεσε σε πολλαπλή πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση του ρόλου που διαδραματίζει το κράτος στη λειτουργία του EEG του 2012. Συναφώς, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι το κράτος δεν διαδραματίζει ιδιαίτερο ρόλο και δεν παρεμβαίνει στη λειτουργία του EEG του 2012.
- 30 Πρώτον, όσον αφορά τους ενεργώς εμπλεκόμενους στο σύστημα του EEG του 2012, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει, κατά πρώτον, ότι μόνον υποκείμενα του ιδιωτικού δικαίου μετέχουν στον μηχανισμό του EEG του 2012, κατά δεύτερον, ότι ο εν λόγω νόμος εφαρμόζεται αδιακρίτως τόσο στους δημόσιους διαχειριστές δικτύων και προμηθευτές ενέργειας όσο και στους ιδιώτες που ασκούν αντίστοιχες δραστηριότητες, τρίτον, ότι ο EEG του 2012 ή οι εκτελεστικοί κανονισμοί του δεν αναθέτουν ιδιαίτερα καθήκοντα σε καμία μεμονωμένη επιχείρηση, αλλά μόνο συλλογικά στους ΔΣΜ και, κατά τέταρτον, ότι τα κρατικά όργανα στα οποία ο EEG του 2012 αναθέτει εξουσίες έχουν ως μόνη αποστολή να ελέγχουν τη νομιμότητα και την ορθή λειτουργία των μηχανισμών που έχουν θεσπισθεί, χωρίς να επηρεάζουν την προέλευση και τη χρήση των πόρων που δημιουργούνται.
- 31 Δεύτερον, όσον αφορά τις χρηματοοικονομικές ροές που δημιουργούνται από τη λειτουργία του EEG του 2012, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι αυτές ούτε επιβάλλονται ούτε ελέγχονται από το κράτος. Προς στήριξη του ισχυρισμού αυτού, υποστηρίζει ότι, αφενός, ο EEG του 2012 αποτελεί καθεστώς καθορισμού της τιμής παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές που δεν επιτρέπει στο κράτος να καθορίζει το ποσό της επιβαρύνσεως EEG, το οποίο καθορίζεται από τα μέρη στο πλαίσιο της συμβατικής τους ελευθερίας και ότι, αφετέρου, η εκτέλεση του απορρέοντος από τους μηχανισμούς του EEG του 2012 δικαιώματος για καταβολή χρηματικών ποσών μεταξύ ιδιωτών ουδόλως διασφαλίζεται από κρατικά όργανα και εμπίπτει, σε περίπτωση διαφοράς, στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων.
- 32 Τρίτον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι, όσον αφορά τον ρόλο της Διοικήσεως στο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως που προβλέπει ο EEG του 2012, τα καθήκοντα της ΒΑFA περιορίζονται στο να αποφαινεται επί των αιτήσεων καθορισμού ανώτατου ορίου που της υποβάλλονται και να εκδίδει, στο πλαίσιο δεσμίας αρμοδιότητας που δεν της αφήνει κανένα περιθώριο εκτιμήσεως, απόφαση περιοριζόμενη στη διαπίστωση ότι, ενδεχομένως, πληρούνται οι προϋποθέσεις υπό τις οποίες παρέχεται δικαίωμα καθορισμού ανώτατου ορίου. Κατά συνέπεια, η ΒΑFA δεν έχει απευθείας στη διάθεσή της χρηματοοικονομικές ροές προερχόμενες από τη λειτουργία του EEG του 2012, ούτε διαθέτει πρόσβαση σε τέτοιες χρηματοδοτικές ροές, ούτε τα μέσα για να τις ελέγξει.

- 33 Κατ' αρχάς, υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ κηρύσσει ασύμβατες προς την εσωτερική αγορά, κατά το μέτρο που επηρεάζουν τις μεταξύ κρατών μελών συναλλαγές, τις ενισχύσεις που χορηγούνται υπό οποιαδήποτε μορφή από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους και που νοθεύουν ή απειλούν να νοθεύσουν τον ανταγωνισμό διά της ευνοϊκής μεταχείρισεως ορισμένων επιχειρήσεων ή ορισμένων κλάδων παραγωγής.
- 34 Το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ εξαρτά το ασύμβατο αυτό από τη συνδρομή τεσσάρων προϋποθέσεων. Πρώτον, πρέπει να πρόκειται για κρατική παρέμβαση ή παρέμβαση μέσω κρατικών πόρων. Δεύτερον, η παρέμβαση αυτή πρέπει να είναι ικανή να επηρεάσει το εμπόριο μεταξύ κρατών μελών. Τρίτον, πρέπει να χορηγεί ένα πλεονέκτημα υπέρ του δικαιούχου. Τέταρτον, πρέπει να νοθεύει ή να απειλεί να νοθεύσει τον ανταγωνισμό (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Pearle κ.λπ., C-345/02, EU:C:2004:448, σκέψη 33 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 35 Όσον αφορά την πρώτη από τις προϋποθέσεις αυτές, από πάγια νομολογία προκύπτει ότι ως ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ νοούνται μόνον τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους. Ειδικότερα, η διάκριση που γίνεται στη διάταξη αυτή μεταξύ των «ενισχύσ[εων] που χορηγούνται [...] από τα κράτη» και των ενισχύσεων που χορηγούνται «με κρατικούς πόρους» δεν σημαίνει ότι όλα τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται από τα κράτη συνιστούν ενισχύσεις, ανεξαρτήτως του αν χρηματοδοτούνται από κρατικούς πόρους, αλλά σκοπό έχει απλώς να περιλάβει στην έννοια αυτή τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται απευθείας από το κράτος, καθώς και τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς τους οποίους έχει ορίσει ή ιδρύσει το κράτος αυτό (βλ. απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, PreussenElektra, C-379/98, EU:C:2001:160, σ. I-160, σκέψη 58 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Ως εκ τούτου, η απαγόρευση που προβλέπει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ μπορεί, κατ' αρχήν, να καλύπτει και τις ενισχύσεις που χορηγούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς τους οποίους το κράτος ιδρύει ή ορίζει ως υπεύθυνους για τη διαχείριση της ενισχύσεως (βλ., συναφώς, απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Pearle κ.λπ., C-345/02, EU:C:2004:448, σκέψη 34 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 36 Πάντως, για να μπορούν πλεονεκτήματα να χαρακτηρισθούν ως ενισχύσεις υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ πρέπει βεβαίως, αφενός, να έχουν χορηγηθεί άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους, αλλά και, αφετέρου, να μπορούν να καταλογιστούν στο κράτος (βλ. απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Pearle κ.λπ., C-345/02, EU:C:2004:448, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πράγματι, από τη νομολογία προκύπτει ότι πρόκειται για διαφορετικές και σωρευτικές προϋποθέσεις (βλ. απόφαση της 5ης Απριλίου 2006, Deutsche Bahn κατά Επιτροπής, T-351/02, EU:T:2006:104, σκέψη 103 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 37 Όσον αφορά την προϋπόθεση σχετικά με τη δυνατότητα καταλογισμού του μέτρου, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, πρέπει να εξεταστεί αν οι δημόσιες αρχές πρέπει να θεωρηθούν ως εμπλεκόμενες στη λήψη του εν λόγω μέτρου (βλ., συναφώς, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Association Vent De Colère! κ.λπ., C-262/12, EU:C:2013:851, σκέψη 17 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 38 Εν προκειμένω, πρέπει να επισημανθεί ότι, καίτοι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει προδήλως εσφαλμένη εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών, η επιχειρηματολογία της, στο πλαίσιο του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει, αναφέρεται αποκλειστικώς στη λειτουργία του EEG του 2012 και στον ρόλο που διαδραματίζει το κράτος στο εν λόγω σύστημα.
- 39 Συγκεκριμένα, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας περιορίζεται, προς στήριξη του πρώτου λόγου ακυρώσεως που προβάλλει, στην εξήγηση της λειτουργίας του EEG του 2012, υπενθυμίζοντας τις νομοθετικές διατάξεις, αλλά δεν επικαλείται κανένα συγκεκριμένο στοιχείο που να οδηγεί στη διαπίστωση πραγματικής πλάνης κατά την περιγραφή των επίμαχων μηχανισμών ή πρόδηλης πλάνης εκτιμήσεως κατά την ανάλυσή τους.

- 40 Εξάλλου, στο μέτρο που, με τον πρώτο λόγο ακυρώσεως που προβάλλει, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αμφισβητεί τον καταλογισμό του EEG του 2012 στο κράτος, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι επίμαχοι στην υπό κρίση υπόθεση μηχανισμοί στηρίξεως και αντισταθμίσεως θεσπίστηκαν με νόμο, εν προκειμένω με τον EEG του 2012, πράγμα που παραδέχεται, εξάλλου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αναφερόμενη, στο δικόγραφο της προσφυγής, σε «επιβληθέν νομικό πλαίσιο». Κατά συνέπεια, πρέπει, κατ' εφαρμογήν της νομολογίας που παρατίθεται στη σκέψη 37 ανωτέρω, να γίνει δεκτό ότι οι εν λόγω μηχανισμοί καταλογίζονται στο κράτος.
- 41 Υπό τις συνθήκες αυτές, σε αντίθεση με όσα υποστηρίζει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, δεν απαιτείται περαιτέρω ανάλυση του ρόλου που διαδραματίζει το κράτος στη λειτουργία του EEG του 2012, διότι το ζήτημα αυτό εμπίπτει στην εκτίμηση της προϋποθέσεως που αφορά τη χρήση κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, η οποία εξετάζεται στο πλαίσιο του τρίτου λόγου ακυρώσεως.
- 42 Επομένως, ο πρώτος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.

Επί του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, ο οποίος αντλείται από την απουσία πλεονεκτήματος συνδεδόμενου με το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως

- 43 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει παράβαση του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον εσφαλμένα η Επιτροπή θεώρησε ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως θεσπίζει πλεονέκτημα υπέρ των ΕΕΠ. Ο υπό εξέταση λόγος ακυρώσεως διαιρείται σε πέντε σκέλη.
- 44 Προκαταρκτικώς, πρέπει να τονισθεί ότι, όπως επισημαίνει η Επιτροπή με το υπόμνημά της αντικρούσεως, η ανάπτυξη του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας αφορά αποκλειστικώς την ίδια την ύπαρξη πλεονεκτήματος υπέρ των ΕΕΠ, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, συνδεδόμενου με το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως και μόνον, και όχι το ζήτημα του επιλεκτικού χαρακτήρα ενός τέτοιου πλεονεκτήματος ούτε αυτό της υπάρξεως επιλεκτικού πλεονεκτήματος συνδεδόμενου με το καθεστώς στηρίξεως, ζητήματα των οποίων, συνεπώς, παρέλκει η εξέταση από το Γενικό Δικαστήριο.
- 45 Εξάλλου, το Γενικό Δικαστήριο κρίνει σκόπιμο να εξετάσει, αρχικώς, από κοινού το πρώτο, το δεύτερο και το πέμπτο σκέλος, ακολούθως, το τρίτο σκέλος και, τέλος, το τέταρτο σκέλος του υπό κρίση λόγου ακυρώσεως.

Επί του πρώτου, του δεύτερου και του πέμπτου σκέλους

- 46 Με το πρώτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν παρέχει πλεονέκτημα υπέρ των ΕΕΠ, αλλά αποσκοπεί να αντισταθμίσει τη μείωση της διεθνούς ανταγωνιστικότητάς τους που συνδέεται, ιδίως, με το γεγονός ότι οι επιβαρύνσεις είναι σαφώς μικρότερες σε άλλες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, συμπεριλαμβανομένων των κρατών μελών όπου υφίσταται επίσης ελάφρυνση των επιβαρύνσεων για τις ΕΕΠ. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προσθέτει ότι, στα τρίτα κράτη, συχνά δεν υφίστανται παρόμοιες επιβαρύνσεις.
- 47 Με το δεύτερο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι μεγάλος αριθμός ενεργοβόρων τομέων, όπως η παραγωγή ή η μεταποίηση χαλκού, χάλυβα, αλουμινίου και πετρελαίου, υπόκεινται σε πολύ μεγάλη πίεση διεθνούς ανταγωνισμού. Συνεπώς, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν παρέχει πλεονέκτημα, αλλά αντισταθμίζει μειονέκτημα, καθόσον, χωρίς το εν λόγω καθεστώς, οι επιχειρήσεις με συνθήκες παραγωγής που

εμφανίζουν ιδιαίτερα μεγάλη ενεργειακή ένταση θα βρίσκονταν σε πολύ μειονεκτική ανταγωνιστική θέση σε σχέση με τις επιχειρήσεις του ίδιου κλάδου που είναι εγκατεστημένες σε άλλα κράτη μέλη ή σε τρίτα κράτη.

- 48 Με το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δικαιολογείται προκειμένου να διατηρηθεί η ανταγωνιστικότητα γερμανικών επιχειρήσεων με ιδιαίτερος ενεργοβόρες συνθήκες παραγωγής. Προς τον σκοπό αυτό, το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως αποτελεί σημαντικό όργανο για τη διασφάλιση των ίδιων όρων ανταγωνισμού για τις ενεργοβόρες γερμανικές επιχειρήσεις και την προαγωγή της μεταβάσεως σε ενεργειακό εφοδιασμό στηριζόμενο σε ανανεώσιμες πηγές ενέργειας. Εξάλλου, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θεωρεί ότι οι ΕΕΠ που ευνοούνται από το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, οι οποίες πρέπει να αποδείξουν, στο πλαίσιο της διαδικασίας που προβλέπει το άρθρο 41, παράγραφος 1, σημείο 2, του EEG του 2012, ότι έχουν προβεί σε πιστοποίηση στο πλαίσιο της οποίας υπολογίστηκε και αξιολογήθηκε η ενεργειακή τους κατανάλωση, πρέπει να καταβάλουν πολλές προσπάθειες για την υποβολή τους σε έλεγχο. Οι αντίστοιχες απαιτήσεις δημιουργούν, συνεπώς, σημαντικό κόστος. Κατά την άποψη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, μεγαλύτερη μείωση της επιβαρύνσεως EEG στις περιπτώσεις αυτές αποτελεί κατάλληλη αντιστάθμιση για τις προσπάθειες διαχειρίσεως των ενεργειακών πόρων που καταβάλλουν οι οικείες επιχειρήσεις.
- 49 Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, η έννοια της ενισχύσεως είναι ευρύτερη από αυτήν της επιδοτήσεως, διότι περιλαμβάνει όχι μόνον τις θετικές παροχές, όπως είναι οι επιδοτήσεις καθαυτές, αλλά και κρατικές παρεμβάσεις οι οποίες, υπό διάφορες μορφές, περιορίζουν τις επιβαρύνσεις που συνήθως βαρύνουν τον προϋπολογισμό μιας επιχειρήσεως και οι οποίες, ως εκ τούτου, χωρίς να είναι επιδοτήσεις υπό τη στενή έννοια του όρου, είναι της αυτής φύσεως και επιφέρουν ταυτόσημα αποτελέσματα (βλ. απόφαση της 7ης Μαρτίου 2012, *British Aggregates* κατά Επιτροπής, T-210/02 RENV, EU:T:2012:110, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 50 Προκειμένου ένα μέτρο να χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση, υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, πρέπει, μεταξύ άλλων, αφενός, να περιέχει ευεργέτημα, το οποίο είναι δυνατό να λάβει διάφορες μορφές (ενίσχυση που χορηγείται «υπό οποιαδήποτε μορφή») και, αφετέρου, το ευεργέτημα αυτό να απορρέει, άμεσα ή έμμεσα, από δημόσιους πόρους (ενίσχυση που χορηγείται «από τα κράτη ή με κρατικούς πόρους»).
- 51 Με γνώμονα αυτές τις υπομνήσεις, πρέπει να εξακριβωθεί κατά πόσον το ανώτατο όριο της επιβαρύνσεως EEG που ορίζεται για τις ΕΕΠ συνεπάγεται, αυτό καθεαυτό, χορήγηση πλεονεκτήματος, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, στις εν λόγω ΕΕΠ.
- 52 Εν προκειμένω, η Επιτροπή επισήμανε, με την αιτιολογική σκέψη 65 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι τα άρθρα 40 και 41 του EEG του 2012 θέσπιζαν ανώτατο όριο στην επιβάρυνση EEG υπέρ των ΕΕΠ και εμπόδιζαν, με τον τρόπο αυτό, τους ΔΣΜ και τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας να ανακτούν τις πρόσθετες δαπάνες για την ηλεκτρική ενέργεια EEG από τις ΕΕΠ.
- 53 Συναφώς, επιβάλλεται η διαπίστωση, στην οποία προβαίνει και η Επιτροπή με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι το άρθρο 40 του EEG του 2012 θεσπίζει την αρχή του περιορισμού του ποσού της επιβαρύνσεως EEG που μπορεί να μετακυλιστεί από τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας στους μεγάλους καταναλωτές ενέργειας, προβλέποντας ότι, κατόπιν αιτήματος, η ΒΑΦΑ εκδίδει διοικητική πράξη που απαγορεύει τη μετακύλιση του συνολικού ποσού της επιβαρύνσεως EEG από τον προμηθευτή ηλεκτρικής ενέργειας σε τελικό χρήστη, όταν ο τελικός χρήστης αποτελεί ΕΕΠ. Το δε άρθρο 41 του EEG του 2012 εξαρτά τον περιορισμό της επιβαρύνσεως EEG για τις ΕΕΠ από την τήρηση ορισμένων προϋποθέσεων, που συνδέονται, κυρίως, με το μέγεθος της ενεργειακής τους καταναλώσεως.

- 54 Πρέπει επίσης να υπογραμμιστεί ότι κανένα επιχείρημα δεν προβλήθηκε προκειμένου να αντικρουστεί η εν λόγω διαπίστωση, αφού η ίδια η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας παραδέχθηκε ότι το καθεστώς που καθιερώθηκε με τα εν λόγω άρθρα αποσκοπεί στον περιορισμό της επιπλέον οικονομικής επιβαρύνσεως που συνεπάγεται, για τις ΕΕΠ, η στήριξη της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας EEG και, συνεπώς, ελαφρύνει τα βάρη που κανονικά επιβαρύνουν τον προϋπολογισμό τους.
- 55 Συνεπώς, η Επιτροπή, καταλήγοντας με την προσβαλλόμενη απόφαση στο συμπέρασμα ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως που θέσπισαν τα άρθρα 40 και 41 του EEG του 2012 απήλλασσε τις ΕΕΠ από μια επιβάρυνση που θα έπρεπε κανονικά να επωμίζονται και ότι, κατά συνέπεια, αποδείχθηκε η ύπαρξη πλεονεκτήματος χορηγούμενου στις ΕΕΠ, το οποίο προέκυπτε από την απλή περιγραφή του μηχανισμού που θέσπισε ο EEG του 2012, δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο.
- 56 Το συμπέρασμα αυτό δεν κλονίζεται από το γεγονός ότι, με το εν λόγω ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας σκοπεύει να αντισταθμίσει ένα ανταγωνιστικό μειονέκτημα. Συναφώς, πρέπει να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, το γεγονός ότι κράτος μέλος επιδιώκει να επιτύχει την προσέγγιση, μέσω μονομερών μέτρων, των όρων ανταγωνισμού που ισχύουν σε ορισμένο οικονομικό τομέα προς αυτούς που επικρατούν σε άλλα κράτη μέλη δεν μπορεί να άρει τον χαρακτήρα των εν λόγω μέτρων ως ενισχύσεων (βλ. απόφαση της 3ης Μαρτίου 2005, Heiser, C-172/03, EU:C:2005:130, σκέψη 54 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 57 Το πρώτο, το δεύτερο και το πέμπτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει, επομένως, να απορριφθούν.

Επί του τρίτου σκέλους

- 58 Με το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι ο Γερμανός νομοθέτης, προσφεύγοντας στο ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως προκειμένου να θέσει ανώτατο όριο στις επιβαρύνσεις που πληρώνουν οι ΕΕΠ, σκοπεύει απλώς να αντισταθμίσει διαρθρωτικά μειονεκτήματα, με αποτέλεσμα να αποκλείεται εκ προοιμίου η υπόθεση περί υπάρξεως πλεονεκτήματος. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει, συναφώς, ότι το Γενικό Δικαστήριο έχει κρίνει ότι η αντισταθμίση διαρθρωτικών μειονεκτημάτων δεν συνιστά πλεονέκτημα κατά την έννοια του ορισμού της ενισχύσεως που προβλέπει το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 59 Υπενθυμίζεται, συναφώς, ότι, κατά πάγια νομολογία, ως κρατικές ενισχύσεις θεωρούνται παρεμβάσεις οι οποίες, υπό οποιαδήποτε μορφή, είναι ικανές να ευνοούν άμεσα ή έμμεσα επιχειρήσεις ή που πρέπει να θεωρούνται οικονομικό πλεονέκτημα που η ωφελούμενη επιχείρηση δεν θα είχε υπό ομαλές συνθήκες αγοράς (βλ. απόφαση της 2ας Σεπτεμβρίου 2010, Επιτροπή κατά Deutsche Post, C-399/08 P, EU:C:2010:481, σκέψη 40 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 60 Επιβάλλεται επίσης να υπομνησθεί ότι οι λόγοι που στηρίζουν ένα μέτρο ενισχύσεως δεν αρκούν για να μη χαρακτηριστεί εκ προοιμίου παρόμοιο μέτρο ως ενίσχυση κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ. Πράγματι, στην παράγραφο 1 της εν λόγω διατάξεως δεν γίνεται διάκριση ανάλογα με τις αιτίες ή τους στόχους των κρατικών παρεμβάσεων, αυτές δε προσδιορίζονται με γνώμονα τα αποτελέσματά τους (βλ. απόφαση της 9ης Ιουνίου 2011, Comitato «Venezia vuole vivere» κ.λπ. κατά Επιτροπής, C-71/09 P, C-73/09 P και C-76/09 P, EU:C:2011:368, σκέψη 94 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 61 Πρέπει, συνεπώς, εκ προοιμίου να θεωρηθεί ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως που θεσπίστηκε με τα άρθρα 40 και 41 του EEG του 2012 δεν μπορεί να μη χαρακτηριστεί ως κρατική ενίσχυση για μόνον τον λόγο ότι καταργεί, για τις ΕΕΠ, ένα διαρθρωτικό μειονέκτημα.

- 62 Αν υποτεθεί ότι, με την επιχειρηματολογία της, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θέλει να αναφερθεί στη νομολογία σχετικά με την αντιστάθμιση που αντιπροσωπεύει την αντιπαροχή για υπηρεσίες που παρέσχον οι επιφορτισμένες με την παροχή υπηρεσιών γενικού οικονομικού συμφέροντος επιχειρήσεις για την εκπλήρωση υποχρεώσεων δημοσίας υπηρεσίας, πρέπει να επισημανθεί ότι μια τέτοια παρέμβαση πρέπει να πληροί τα κριτήρια που ορίζει η απόφαση της 24ης Ιουλίου 2003, *Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415), προκειμένου να μην εμπίπτει στο άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (βλ., συναφώς, απόφαση της 26ης Φεβρουαρίου 2015, *Orange κατά Επιτροπής*, T-385/12, μη δημοσιευθείσα, EU:T:2015:117, σκέψη 43 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 63 Εντούτοις, εν προκειμένω, από τα στοιχεία της υπό κρίση υποθέσεως δεν προκύπτει ότι οι ΕΕΠ είναι επιφορτισμένες με την παροχή υπηρεσίας γενικού οικονομικού συμφέροντος και πρέπει να εκπληρώνουν υποχρεώσεις δημοσίας υπηρεσίας.
- 64 Εξάλλου, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως που προέβαλε, δεν υποστηρίζει ότι πληρούνται, όσον αφορά τα επίμαχα μέτρα, τα κριτήρια που όρισε η απόφαση της 24ης Ιουλίου 2003, *Altmark Trans και Regierungspräsidium Magdeburg* (C-280/00, EU:C:2003:415).
- 65 Το τρίτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.

Επί του τετάρτου σκέλους

- 66 Με το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως σέβεται την αρχή της ικανότητας εισφοράς, καθόσον η Γερμανική Κυβέρνηση ελπίζει, μειώνοντας την επιβάρυνση EEG για τις ενεργοβόρες επιχειρήσεις, ότι οι εν λόγω επιχειρήσεις θα μπορέσουν να εξακολουθήσουν να λειτουργούν στη Γερμανία και, συνεπώς, θα συνεισφέρουν, τουλάχιστον σε κάποιο βαθμό, στην επιβάρυνση EEG.
- 67 Συναφώς, πρέπει εκ προοιμίου να επισημανθεί ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, με τη γενική και αόριστη επιχειρηματολογία της που αντλείται από την τήρηση της «αρχής της ικανότητας εισφοράς», περιορίζεται να υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι, εάν οι ΕΕΠ επωμίζονταν τη συνολική επιβάρυνση EEG, θα μπορούσαν να μεταφέρουν την παραγωγή τους στην αλλοδαπή και, με τον τρόπο αυτό, δεν θα συμμετείχαν πλέον στην τροφοδότηση των κεφαλαίων που αποκομίζονται από αυτή την επιβάρυνση. Εντούτοις, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν προσκομίζει κανένα αποδεικτικό στοιχείο προς στήριξη της εν λόγω επιχειρηματολογίας. Δεν αποδεικνύει, ιδίως, ότι έλαβε υπόψη κατά τρόπο εξατομικευμένο την οικονομική κατάσταση των επιχειρήσεων που επωφελούνται της επιβολής ανωτάτου ορίου στην επιβάρυνση EEG, ούτε ότι, χωρίς την επιβολή του ανωτάτου ορίου, οι επιχειρήσεις αυτές θα είχαν όντως μεταφέρει αλλού την παραγωγή τους.
- 68 Επιπλέον, εάν υποτεθεί ότι, με την επιχειρηματολογία της σχετικά με την αρχή της ικανότητας εισφοράς, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θέλει να αναφερθεί στη νομολογία, σύμφωνα με την οποία η έννοια της κρατικής ενισχύσεως δεν καλύπτει τα κρατικά μέτρα που εισάγουν διαφοροποίηση μεταξύ των επιχειρήσεων και είναι, ως εκ τούτου, a priori επιλεκτικής εφαρμογής, όταν η διαφοροποίηση αυτή προκύπτει από τη φύση ή την οικονομία του συστήματος στο οποίο εντάσσονται (βλ., συναφώς, απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2011, *Επιτροπή και Ισπανία κατά Government of Gibraltar και Ηνωμένου Βασιλείου*, C-106/09 P και C-107/09 P, EU:C:2011:732, σκέψη 145 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία), τότε δεν είναι πειστική. Συγκεκριμένα, δεν απέδειξε ότι η διαφοροποίηση μεταξύ των επιχειρήσεων ως προς τις επιβαρύνσεις ήταν όντως δικαιολογημένη από τη φύση και την οικονομία του εν λόγω συστήματος, όπως απαιτεί η νομολογία (βλ., συναφώς, απόφαση της 15ης Νοεμβρίου 2011, *Επιτροπή και Ισπανία κατά Government of Gibraltar και Ηνωμένου Βασιλείου*, C-106/09 P και C-107/09 P, EU:C:2011:732, σκέψη 146 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).

- 69 Το τέταρτο σκέλος του δευτέρου λόγου ακυρώσεως πρέπει, επομένως, να απορριφθεί.
- 70 Από όλα όσα προαναφέρθηκαν προκύπτει ότι ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως, που αντλείται από την απουσία πλεονεκτήματος συνδεδεμένου με το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, πρέπει να απορριφθεί.

Επί του τρίτου λόγου ακυρώσεως, που αντλείται από την απουσία πλεονεκτήματος χρηματοδοτούμενου με κρατικούς πόρους

- 71 Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι η προσβαλλόμενη απόφαση πάσχει λόγω παραβάσεως του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, καθόσον εσφαλμένως η Επιτροπή δέχθηκε ότι για τη λειτουργία του EEG του 2012 εμπλέκονταν κρατικοί πόροι, ενώ, κατά την άποψή της, οι κρίσεις της αποφάσεως της 13ης Μαρτίου 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), δεν επιτρέπουν να γίνει, εν προκειμένω, δεκτό ότι υφίσταται κρατική ενίσχυση, όσον αφορά τόσο το καθεστώς στηρίξεως όσο και το καθεστώς αντισταθμίσεως. Συγκεκριμένα, ο EEG του 2012 αποτελεί, όπως έχει κρίνει το Δικαστήριο σχετικά με τις νομοθετικές διατάξεις που αφορούσε η υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, PreussenElektra (C-379/98, EU:C:2001:160), κανονιστική ρύθμιση κράτους μέλους, η οποία, αφενός, υποχρεώνει τις ιδιωτικές επιχειρήσεις παροχής ηλεκτρικού ρεύματος να αγοράζουν το ηλεκτρικό ρεύμα που παράγεται στη ζώνη εφοδιασμού τους από ανανεώσιμες πηγές ενέργειας σε ελάχιστες τιμές, υψηλότερες από την πραγματική οικονομική αξία αυτού του είδους ηλεκτρικού ρεύματος και, αφετέρου, κατανέμει το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την υποχρέωση αυτή μεταξύ των εν λόγω επιχειρήσεων παροχής ηλεκτρικού ρεύματος και των ιδιωτικών επιχειρήσεων εκμεταλλεύσεως δικτύων ηλεκτρικού ρεύματος σε προηγούμενο στάδιο της παραγωγής
- 72 Πρώτον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι το σύστημα του EEG του 2012 δεν έχει καμία σχέση με τον προϋπολογισμό του κράτους ή δημόσιου φορέα, με αποτέλεσμα να αποκλείεται η εμπλοκή κρατικών πόρων.
- 73 Συναφώς, κατ' αρχάς, υποστηρίζει ότι τα νομοθετικά κείμενα που αφορούν το σύστημα του EEG του 2012 δεν προβλέπουν ούτε χρηματοδότηση των ενισχύσεων για τις ανανεώσιμες πηγές ενέργειας από κρατικούς πόρους ούτε καταλογισμό στο κράτος. Η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας προσθέτει ότι, κατά τη νομολογία, διατηρούν χαρακτήρα ιδιωτικού δικαίου οι καταβολές χρηματικών ποσών μεταξύ ιδιωτών που διατάσσονται από το κράτος χωρίς να καταλογίζονται στον κρατικό προϋπολογισμό ή στον προϋπολογισμό άλλου δημόσιου φορέα και ως προς τις οποίες το κράτος δεν παραιτείται από κανέναν πόρο, οποιασδήποτε μορφής, είτε πρόκειται για φόρους, τέλη, εισφορές ή άλλους πόρους.
- 74 Περαιτέρω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι από τη νομολογία προκύπτει επίσης ότι οι φορολογικές επιβαρύνσεις, οι φόροι και τα τέλη χαρακτηρίζονται από το γεγονός ότι τα έσοδα που αποκομίζονται πρέπει, με τη μία ή την άλλη μορφή, να καταλήγουν στον κρατικό προϋπολογισμό ή στον προϋπολογισμό δημοσίου φορέα. Ωστόσο, αυτό δεν συμβαίνει στην περίπτωση του EEG του 2012. Οι ΔΣΜ δεν είναι δημόσιοι φορείς και οι πόροι που καταβάλλονται σε αυτούς για την κάλυψη του κόστους που προκύπτει από την πώληση στην αγορά άμεσων συναλλαγών της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από ανανεώσιμες πηγές ουδόλως μειώνουν, άμεσα ή έμμεσα, τα κρατικά έσοδα.
- 75 Τέλος, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι η έλλειψη συνδέσεως της επιβαρύνσεως EEG με τον ομοσπονδιακό προϋπολογισμό ή τον προϋπολογισμό δημοσίου φορέα προκύπτει και από το γεγονός ότι τα ενδεχόμενα πλεονάσματα ή ελλείμματα των ΔΣΜ πρέπει να αντισταθμίζονται, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, κατά το επόμενο έτος στο πλαίσιο του καθορισμού της επιβαρύνσεως EEG, σύμφωνα με τα ισχύοντα στο αστικό δίκαιο στην περίπτωση αγωγής αποζημιώσεως δαπανών. Συναφώς, προσθέτει ότι οι ενδεχόμενες διαφορές που γεννώνται

σχετικά με το οφειλόμενο κατ' εφαρμογήν του συστήματος χρηματοδοτήσεως του EEG του 2012 ποσό υπάγονται στη δικαιοδοσία των πολιτικών δικαστηρίων, ενώ οι διοικητικές αρχές δεν ασκούν καμία επιρροή στην επίλυση των εν λόγω διαφορών.

- 76 Δεύτερον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει, κατ' ουσίαν, ότι ο μηχανισμός του EEG του 2012 δεν προβλέπει κρατική εποπτεία επί της χρησιμοποίησεως των πόρων που αποκομίζονται από την επιβάρυνση EEG. Καίτοι ο EEG του 2012 προβλέπει, βεβαίως, σειρά καθήκοντων εποπτείας για τον έλεγχο της κανονικότητας, της νομιμότητας και της καλής λειτουργίας των μηχανισμών που θέτουν σε εφαρμογή ιδιωτικοί φορείς εκτελώντας νομοθετικές επιταγές, εντούτοις, κατά την άποψη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, οι επιφορτισμένοι με τα εν λόγω καθήκοντα κρατικοί φορείς δεν είναι αρμόδιοι να επηρεάζουν τις καταβολές ή τις χρηματοοικονομικές ροές και δεν έχουν καμία εξουσία επί των οικονομικών πόρων που χρησιμοποιούνται από τους διαφόρους μετέχοντες στο σύστημα. Προς στήριξη της απόψεώς της επικαλείται, κυρίως, την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 15ης Ιουλίου 2004, Pearle κ.λπ. (C-345/02, EU:C:2004:448).
- 77 Κατ' αρχάς, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι τα καθήκοντα ελέγχου της BNetzA αφορούν κατά κύριο λόγο την εφαρμογή των διατάξεων περί της επιβαρύνσεως EEG που οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας μπορούν να απαιτήσουν από τους τελικούς καταναλωτές. Κατά την άποψη της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, η BNetzA δεν μπορεί να παρέμβει παρά μόνον αν ο καθορισμός της επιβαρύνσεως EEG παραβιάζει τους καθορισμένους κανόνες, συμπεριλαμβανοντας, παραδείγματος χάριν, δαπάνες που δεν μπορούν να ενσωματωθούν στην επιβάρυνση EEG.
- 78 Περαιτέρω, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι η δια νόμου επιβολή μιας μεθόδου υπολογισμού καθώς και οι συναφείς υποχρεώσεις διαφάνειας και τα συναφή δικαιώματα εποπτείας χρησιμεύουν απλώς για την αποφυγή του ενδεχόμενου πλουτισμού κάποιου παράγοντα σε οποιοδήποτε στάδιο της αλυσίδας.
- 79 Τέλος, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υποστηρίζει ότι η Επιτροπή, δεχόμενη ότι η κανονιστική ρύθμιση και η εποπτεία καθιστούν ιδιωτικές χρηματικές ροές κρατικές ενισχύσεις κατά την έννοια του άρθρου 107 ΣΛΕΕ, υπέπεσε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, σε πλάνη περί το δίκαιο. Συναφώς, υποστηρίζει ότι το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι δεν πρόκειται για κρατικούς πόρους όταν αποκλείεται επαρκώς η άσκηση επιρροής εκ μέρους του κράτους επί της χρήσεως των πόρων.
- 80 Τρίτον, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας υπογραμμίζει ότι η επιχειρηματολογία που αναπτύσσεται ως προς τα δύο πρώτα σκέλη του τρίτου λόγου ακυρώσεως, η οποία επικεντρώνεται κυρίως στο ζήτημα της εμπλοκής κρατικών πόρων στη λειτουργία του καθεστώτος στηρίξεως, ισχύει κατ' αναλογία όσον αφορά το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως.
- 81 Προκαταρκτικώς, πρέπει, πρώτον, να υπομνησθεί συναφώς ότι, κατά πάγια νομολογία, μόνον τα πλεονεκτήματα που χορηγούνται άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους θεωρούνται ενισχύσεις, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ. Πράγματι, από το γράμμα της διατάξεως αυτής και από τους διαδικαστικούς κανόνες που θέτει το άρθρο 108 ΣΛΕΕ προκύπτει ότι τα πλεονεκτήματα τα οποία παρέχονται με άλλους τρόπους και όχι με κρατικούς πόρους δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των εν λόγω διατάξεων. Η διάκριση μεταξύ ενισχύσεων χορηγούμενων από το κράτος και ενισχύσεων χορηγούμενων με κρατικούς πόρους αποβλέπει στο να περιλάβει στην έννοια της ενισχύσεως όχι μόνον τις ενισχύσεις οι οποίες χορηγούνται απευθείας από το κράτος, αλλά και εκείνες που χορηγούνται από δημόσιους ή ιδιωτικούς φορείς, τους οποίους ορίζει ή ιδρύει το κράτος (βλ., συναφώς, αποφάσεις της 22ας Μαρτίου 1977, Steinike & Weinlig, 78/76, EU:C:1977:52, σκέψη 21, και της 17ης Μαρτίου 1993, Sloman Neptun, C-72/91 και C-73/91, EU:C:1993:97, σκέψη 19 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Πράγματι, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης δεν μπορεί να γίνει

δεκτό ότι απλώς και μόνον η δημιουργία αυτοτελών οργάνων επιφορτισμένων με τη διανομή ενισχύσεων παρέχει τη δυνατότητα παρακάμψεως των κανόνων περί κρατικών ενισχύσεων (απόφαση της 16ης Μαΐου 2002, Γαλλία κατά Επιτροπής, C-482/99, EU:C:2002:294, σκέψη 23).

- 82 Δεύτερον, πρέπει να υπογραμμισθεί ότι δεν είναι πάντοτε αναγκαίο να αποδεικνύεται ότι υπήρξε μεταφορά κρατικών πόρων, προκειμένου το πλεονέκτημα που παρέχεται σε μία ή περισσότερες επιχειρήσεις να λογίζεται ως κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ (βλ. απόφαση της 16ης Μαΐου 2002, Γαλλία κατά Επιτροπής, C-482/99, EU:C:2002:294, σκέψη 36 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 83 Συγκεκριμένα, πρέπει να υπομνησθεί ότι το άρθρο 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ καλύπτει όλα τα χρηματικά μέσα τα οποία οι δημόσιες αρχές μπορούν όντως να χρησιμοποιούν προς στήριξη επιχειρήσεων, χωρίς να έχει σημασία συναφώς αν τα μέσα αυτά περιλαμβάνονται μονίμως στην περιουσία του Δημοσίου. Κατά συνέπεια, έστω και αν τα ποσά που αντιστοιχούν στο επίμαχο μέτρο δεν βρίσκονται διαρκώς στην κατοχή της Διοικήσεως του Δημοσίου Ταμείου, το γεγονός ότι παραμένουν διαρκώς υπό δημόσιο έλεγχο και, συνεπώς, στη διάθεση των αρμόδιων εθνικών αρχών αρκεί για να χαρακτηρισθούν ως κρατικοί πόροι (βλ. απόφαση της 16ης Μαΐου 2002, Γαλλία κατά Επιτροπής, C-482/99, EU:C:2002:294, σκέψη 37 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία).
- 84 Εν προκειμένω, με την προσβαλλόμενη απόφαση, η Επιτροπή εκτίμησε ότι, με τον EEG του 2012, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας θέσπισε ειδική εισφορά, την επιβάρυνση EEG, και προσδιόρισε τον σκοπό της, ο οποίος συνίσταται στη χρηματοδότηση της διαφοράς μεταξύ των δαπανών που πραγματοποιούν οι ΔΣΜ για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας EEG και των εσόδων που αποκομίζουν από την πώληση αυτής της ηλεκτρικής ενέργειας. Η Επιτροπή θεώρησε ότι η μέθοδος υπολογισμού για τον καθορισμό του ύψους της επιβάρυνσης EEG προσδιοριζόταν επίσης στον EEG του 2012, όπως και η αρχή ότι τα ελλείμματα και τα πλεονάσματα διορθώνονται κατά το επόμενο έτος, πράγμα που διασφαλίζει ότι οι ΔΣΜ δεν υφίστανται ζημίες αλλά συνεπάγεται ταυτόχρονα ότι δεν μπορούν να χρησιμοποιούν τα έσοδα από την επιβάρυνση για κανέναν άλλο σκοπό πέραν της χρηματοδότησεως της ηλεκτρικής ενέργειας EEG. Η Επιτροπή κατέληξε στο συμπέρασμα ότι, σε αντίθεση με την υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, το κράτος είχε, στο πλαίσιο του EEG του 2012, παράσχει στους ΔΣΜ τους απαιτούμενους χρηματοδοτικούς πόρους για τη χρηματοδότηση της στηρίξεως της ηλεκτρικής ενέργειας EEG.
- 85 Προς στήριξη του εν λόγω συμπεράσματος, η Επιτροπή, με την προσβαλλόμενη απόφαση, βασίστηκε σε τέσσερις ομάδες επιχειρημάτων.
- 86 Πρώτον, η Επιτροπή εκτίμησε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 112 έως 116 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, εφόσον η επιβάρυνση EEG θεσπίστηκε από το κράτος και το κράτος έχει ορίσει τους ΔΣΜ αρμόδιους για τη διαχείριση των κεφαλαίων, απλώς και μόνον το γεγονός ότι το πλεονέκτημα δεν χρηματοδοτείται απευθείας από τον κρατικό προϋπολογισμό δεν επαρκεί για να αποκλειστεί το ενδεχόμενο εμπλοκής κρατικών πόρων. Συναφώς, η Επιτροπή υποστηρίζει ότι, κατά πάγια νομολογία, οι οντότητες που ορίζονται για τη διαχείριση της ενισχύσεως μπορούν να είναι είτε δημόσιοι είτε ιδιωτικοί φορείς και ότι, κατά συνέπεια, το γεγονός ότι οι ΔΣΜ είναι ιδιωτικοί φορείς διαχείρισης δεν μπορεί από μόνο του να αποκλείσει την ύπαρξη κρατικών πόρων, ούτε την αρχικώς ιδιωτική φύση των συλλεγόντων πόρων.

- 87 Δεύτερον, η Επιτροπή στηρίχθηκε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 117 και 118 της προσβαλλομένης αποφάσεως και προς τον σκοπό αποδείξεως της εμπλοκής κρατικών πόρων στο σύστημα που θέσπισε ο EEG του 2012, στον ορισμό των ΔΣΜ για τη διαχείριση της επιβαρύνσεως EEG. Η Επιτροπή ενέμεινε, συναφώς, στα προκαταρκτικά συμπεράσματα που είχε διατυπώσει με την απόφαση περί κινήσεως της διαδικασίας και έκρινε ότι οι ΔΣΜ όφειλαν:
- να αγοράζουν την ηλεκτρική ενέργεια EEG που παραγόταν στην περιοχή τους, είτε άμεσα από τον παραγωγό όταν αυτός συνδεόταν απευθείας με τη γραμμή μεταφοράς είτε από τους ΔΣΔ βάσει των τιμολογίων τροφοδοτήσεως, ή να καταβάλλουν την πριμοδότηση αγοράς (ως αποτέλεσμα, η διαχείριση της ηλεκτρικής ενέργειας EEG καθώς και η οικονομική επιβάρυνση της στηρίξεως που προβλέπεται από τον EEG του 2012 γίνεται κεντρικά στο επίπεδο καθενός από τους τέσσερις ΔΣΜ).
 - να εφαρμόζουν το «προνόμιο της πράσινης ηλεκτρικής ενέργειας» σε προμηθευτές που το ζητούσαν και πληρούσαν τις σχετικές προϋποθέσεις, όπως ορίζονται στο άρθρο 39, παράγραφος 1, του EEG του 2012.
 - να κατανέμουν μεταξύ τους την ποσότητα της ηλεκτρικής ενέργειας EEG ώστε καθένας εξ αυτών να αγοράζει το ίδιο ποσοστό ηλεκτρικής ενέργειας EEG.
 - να πωλούν ηλεκτρική ενέργεια EEG στην αγορά άμεσης παραδόσεως σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται στον EEG του 2012 και στις εκτελεστικές διατάξεις του, στην οποία πώληση μπορούν να προβαίνουν συλλογικά.
 - να υπολογίζουν από κοινού την επιβάρυνση EEG, η οποία πρέπει να είναι η ίδια για κάθε KWh που καταναλώνεται στη Γερμανία, ως τη διαφορά μεταξύ των εσόδων από την πώληση ηλεκτρικής ενέργειας EEG και των δαπανών που συνδέονται με την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας EEG.
 - να δημοσιεύουν από κοινού την επιβάρυνση EEG σε συγκεκριμένη μορφή σε κοινό δικτυακό τόπο.
 - να δημοσιεύουν επίσης συγκεντρωτικά στοιχεία σχετικά με την ηλεκτρική ενέργεια EEG.
 - να συγκρίνουν την προβλεπόμενη επιβάρυνση EEG με το ποσό στο οποίο αυτή θα έπρεπε πράγματι να αντιστοιχεί σε δεδομένο έτος και να προσαρμόζουν την επιβάρυνση για το επόμενο έτος.
 - να δημοσιεύουν προβλέψεις για αρκετά έτη.
 - να εισπράττουν την επιβάρυνση EEG από τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας.
 - (ο καθένας) να τηρεί όλες τις χρηματοοικονομικές ροές (δαπάνες και έσοδα) που συνδέονται με τον EEG του 2012 σε χωριστούς τραπεζικούς λογαριασμούς.
- 88 Εντέυθεν η Επιτροπή συνήγαγε ότι οι ΔΣΜ δεν διακανόνιζαν απλώς ιδιωτικές αξιώσεις μεταξύ τους, αλλά εξεπλήρωναν τις νομικές υποχρεώσεις τους που απέρρεαν από τον EEG του 2012.
- 89 Τρίτον, η Επιτροπή εκτίμησε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 119 έως 122 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι οι ΔΣΜ παρακολουθούντο αυστηρά από το κράτος όσον αφορά τη διαχείριση της επιβαρύνσεως EEG. Η παρακολούθηση αυτή διενεργείται, κατά την Επιτροπή, από την BNetzA, η οποία διαθέτει τις απαραίτητες εξουσίες επιβολής. Κατά την Επιτροπή, η BNetzA συγκεκριμένα παρακολουθεί τον τρόπο με τον οποίο οι ΔΣΜ πωλούν την ηλεκτρική ενέργεια EEG για την οποία καταβάλλονται τα τιμολόγια τροφοδοτήσεως στην αγορά άμεσης παραδόσεως, το κατά πόσον οι ΔΣΜ προσδιορίζουν, ορίζουν και δημοσιεύουν ορθώς την επιβάρυνση EEG, κατά πόσον οι ΔΣΜ χρεώνουν ορθώς τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας για την επιβάρυνση EEG, κατά πόσον τα τιμολόγια

τροφοδοτήσεως και οι πριμοδοτήσεις χρεώνονται ορθώς στους ΔΣΜ, και κατά πόσον η επιβάρυνση EEG μειώνεται μόνο για τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας που πληρούν τους όρους του άρθρου 39 του EEG του 2012. Η Επιτροπή εκτίμησε επίσης ότι η BNetzA ελάμβανε πληροφορίες από τους ΔΣΜ σχετικά με τη στήριξη για την ηλεκτρική ενέργεια EEG και τη χρέωση των προμηθευτών και, τέλος, ότι μπορούσε να επιβάλλει πρόστιμα και να εκδίδει αποφάσεις, συμπεριλαμβανομένων αποφάσεων που επηρεάζουν το ύψος της επιβαρύνσεως EEG.

- 90 Τέταρτον, η Επιτροπή εκτίμησε, με τις αιτιολογικές σκέψεις 123 έως 138 της προσβαλλομένης αποφάσεως, ότι, στο πλαίσιο της λειτουργίας του EEG του 2012, υφίστατο γενικός κρατικός έλεγχος που προκύπτει από το γεγονός ότι το κράτος οργανώνει τη μεταφορά χρηματοδοτικών πόρων μέσω της νομοθεσίας και καθορίζει τους σκοπούς για τους οποίους μπορούν να χρησιμοποιούνται οι χρηματοδοτικοί αυτοί πόροι. Κατά την Επιτροπή, η οποία στηρίζεται, μεταξύ άλλων, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Association Vent De Colère! κ.λπ. (C-262/12, EU:C:2013:851), το καθοριστικό στοιχείο είναι ότι το κράτος έχει δημιουργήσει ένα σύστημα στο πλαίσιο του οποίου οι δαπάνες που πραγματοποιούν οι ΔΣΜ αντισταθμίζονται πλήρως από την επιβάρυνση EEG και οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας εξουσιοδοτούνται να μετακυλίσουν την επιβάρυνση EEG στους τελικούς καταναλωτές. Η Επιτροπή επισήμανε, συναφώς, ότι ο κρατικός έλεγχος επί των πόρων δεν συνεπαγόταν ότι θα έπρεπε να εμφανίζονται στον κρατικό προϋπολογισμό εισροές και εκροές που να αφορούν τους αντίστοιχους πόρους, αλλά ότι, προκειμένου το κράτος να ασκεί έλεγχο στους πόρους, αρκούσε να ρυθμίζει, όπως εν προκειμένω, πλήρως τη διαδικασία που πρέπει να εφαρμόζεται σε περίπτωση ελλείμματος ή πλεονάσματος στον λογαριασμό που αφορά την επιβάρυνση EEG.
- 91 Εν προκειμένω πρέπει να εξακριβωθεί, υπό το πρίσμα των επιχειρημάτων που προβάλλει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, κατά πόσον ορθώς η Επιτροπή θεώρησε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι στη περίπτωση του EEG του 2012 εμπλέκονταν κρατικοί πόροι, κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 92 Προκαταρκτικώς, πρέπει να επισημανθεί ότι είναι βέβαιο, όπως αναφέρθηκε ανωτέρω, στις σκέψεις 2 έως 12, ότι τη επιβάρυνση EEG, την οποία εισπράττουν και διαχειρίζονται οι ΔΣΜ, αποσκοπεί, τελικώς, στην κάλυψη του κόστους που δημιουργείται λόγω των τιμολογίων τροφοδοτήσεως και της πριμοδοτήσεως αγοράς, που προβλέπονται στον EEG του 2012, εξασφαλίζοντας στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας EEG υψηλότερη τιμή από την τιμή της αγοράς για την ηλεκτρική ενέργεια που παράγουν. Κατά συνέπεια, πρέπει να θεωρηθεί ότι η επιβάρυνση EEG αποτελεί, κατά κύριο λόγο, αποτέλεσμα της εφαρμογής δημόσιας πολιτικής στηρίξεως των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG, νομοθετικώς καθοριζόμενης από το κράτος.
- 93 Πρώτον, πρέπει να σημειωθεί ότι οι ΔΣΜ είναι επιφορτισμένοι, εν προκειμένω, βάσει του EEG του 2012, με τη διαχείριση του συστήματος στηρίξεως της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από ανανεώσιμες πηγές. Συναφώς, όπως ορθώς διαπίστωσε η Επιτροπή (βλ. σκέψεις 87 και 88 ανωτέρω), ο EEG του 2012 σαφώς αναθέτει στους ΔΣΜ σειρά υποχρεώσεων και εξουσιών όσον αφορά την εφαρμογή των μηχανισμών που θεσπίζει ο εν λόγω νόμος, καθιστώντας τους ΔΣΜ το κεντρικό σημείο στη λειτουργία του συστήματος που προβλέπει ο εν λόγω νόμος. Οι αποστολές διαχείρισεως και διοικήσεως του εν λόγω συστήματος, που προβλέπονται, μεταξύ άλλων, στα άρθρα 34 έως 39 του EEG του 2012, είναι, από την άποψη των αποτελεσμάτων τους, συγκρίσιμες με παραχώρηση δημόσιας υπηρεσίας. Συγκεκριμένα, πρέπει να επισημανθεί ότι η διαχείριση των κεφαλαίων που εμπλέκονται στη λειτουργία του EEG του 2012 γίνεται αποκλειστικώς για την εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος, με τον τρόπο που έχει προηγουμένως καθοριστεί από τον Γερμανό νομοθέτη. Συναφώς, οι πόροι αυτοί, που προέρχονται από την πρόσθετη επιβάρυνση που μετακυλιέται στους τελικούς καταναλωτές και καταβάλλεται από τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας στους ΔΣΜ για την ηλεκτρική ενέργεια EEG, η τιμή της οποίας υπερβαίνει εκείνη της ηλεκτρικής ενέργειας στην αγορά, δεν καταβάλλονται απευθείας από τους τελικούς καταναλωτές στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας EEG, δηλαδή η καταβολή τους δεν γίνεται μεταξύ επιχειρηματιών που δρουν αυτοτελώς, αλλά απαιτείται η παρέμβαση μεσαζόντων, ειδικώς επιφορτισμένων με την είσπραξη και τη διαχείρισή τους. Πρέπει

ιδιαιτέρως να υπογραμμιστεί ότι οι εν λόγω πόροι ούτε καταβάλλονται στον γενικό προϋπολογισμό των ΔΣΜ, ούτε μπορούν να διατεθούν ελευθέρως από αυτούς, αλλά αποτελούν αντικείμενο χωριστών λογαριασμών λογιστικής και προορίζονται αποκλειστικώς για τη χρηματοδότηση των καθεστώτων στηρίξεως και αντισταθμίσεως, αποκλειομένης της χρησιμοποίησής τους για οποιονδήποτε άλλο σκοπό. Συνεπώς, αντίθετα προς ό,τι υποστηρίζει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, η κατάσταση των ΔΣΜ στην υπό κρίση υπόθεση παρουσιάζει κοινά σημεία με την κατάσταση της Samenwerkende ElektriciteitsProductiebedrijven NV στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, Essent Netwerk Noord κ.λπ. (C-206/06, EU:C:2008:413), και με την κατάσταση της Abwicklungsstelle für Ökostrom AG στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 11ης Δεκεμβρίου 2014, Αυστρία κατά Επιτροπής (T-251/11, EU:T:2014:1060).

- 94 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι οι πόροι που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG και τους οποίους διαχειρίζονται συλλογικώς οι ΔΣΜ παραμένουν υπό την κυρίαρχη επιρροή των δημοσίων αρχών, καθόσον βάσει των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων που τους διέπουν, οι ΔΣΜ, εξεταζόμενοι ως σύνολο, εξομοιώνονται με φορέα που εκτελεί παραχωρηθείσα δημόσια υπηρεσία.
- 95 Δεύτερον, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι οι επίμαχοι εν προκειμένω πόροι, που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG και προορίζονται τόσο για τη χρηματοδότηση του καθεστώτος στηρίξεως της ηλεκτρικής ενέργειας EEG όσο και για τη χρηματοδότηση του καθεστώτος αντισταθμίσεως, εισπράττονται χάρη σε επιβαρύνσεις που επιβάλλονται, τελικώς, σε ιδιώτες από τον EEG του 2012. Συγκεκριμένα, το άρθρο 37 του EEG του 2012 προβλέπει, λόγω της υποχρέωσης που ο εν λόγω νόμος επιβάλλει στους ΦΔΔ να καταβάλλουν πρόσθετη αμοιβή ή πριμοδότηση αγοράς στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας EEG, τη δυνατότητα των ΔΣΜ να επιβάλλουν προσαύξηση τιμής στους προμηθευτές, οι οποίοι μπορούν ακολούθως να τη μετακυλίσουν στους τελικούς πελάτες, σύμφωνα με τους όρους που ορίζει ο νομοθέτης, ιδίως όσον αφορά τη διαφάνεια των τιμολογίων. Δεν αμφισβητείται ότι οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας μετακυλίσουν στην πράξη το οικονομικό βάρος που προκύπτει από την επιβάρυνση EEG στους τελικούς πελάτες (βλ. σκέψη 9 ανωτέρω), για την αποκατάσταση του κόστους που οφείλεται στις συνδεόμενες με την προαναφερθείσα υποχρέωση δαπάνες. Πρέπει, εξάλλου, να επισημανθεί ότι η εν λόγω επιβάρυνση, ως προς την οποία ισχύει, για τις ΕΕΠ, ανώτατο όριο σύμφωνα με τους όρους που αναφέρθηκαν στη σκέψη 11 ανωτέρω, αντιπροσωπεύει, όπως παραδέχθηκε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, το 20 % με 25 % του συνολικού ποσού του λογαριασμού ηλεκτρικού ρεύματος ενός μέσου τελικού καταναλωτή. Λόγω της εκτάσεως της εν λόγω επιβαρύνσεως, η μετακύλιση της στους τελικούς καταναλωτές πρέπει, συνεπώς, να θεωρηθεί ως συνέπεια την οποία προέβλεψε και ρύθμισε ο Γερμανός νομοθέτης. Κατά συνέπεια, ο EEG του 2012 είναι όντως η αιτία για την οποία οι τελικοί καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας υποχρεούνται, de facto, να καταβάλλουν την εν λόγω προσαύξηση τιμής ή πρόσθετο κόστος. Πρόκειται για επιβάρυνση που επιβάλλεται μονομερώς από το κράτος, στο πλαίσιο της πολιτικής του για τη στήριξη των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG και η οποία μπορεί, από την άποψη των αποτελεσμάτων της, να εξομοιωθεί με φόρο επιβαλλόμενο επί της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας στη Γερμανία. Συγκεκριμένα, η εν λόγω επιβάρυνση επιβάλλεται από δημόσια αρχή, για την εξυπηρέτηση δημοσίου συμφέροντος, ήτοι για την προστασία του κλίματος και του περιβάλλοντος, διασφαλίζοντας τη διαρκή ανάπτυξη του ενεργειακού εφοδιασμού, αναπτύσσοντας τις τεχνολογίες παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας EEG και είναι, βάσει αντικειμενικού κριτηρίου, ανάλογη της ποσότητας ηλεκτρικής ενέργειας που παρέχεται από τους προμηθευτές στους τελικούς τους πελάτες (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 17ης Ιουλίου 2008, Essent Netwerk Noord κ.λπ., C-206/06, EU:C:2008:413, σκέψεις 43 έως 47). Όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή στην αιτιολογική σκέψη 99 της προσβαλλομένης αποφάσεως, το κράτος δεν όρισε απλώς τους αποδέκτες του πλεονεκτήματος, τα κριτήρια επιλεξιμότητας και το ύψος της στηρίξεως, αλλά παρείχε επίσης τους αναγκαίους χρηματοδοτικούς πόρους για την κάλυψη των δαπανών στηρίξεως της ηλεκτρικής ενέργειας EEG. Εξάλλου, σε αντίθεση με τα πραγματικά περιστατικά της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, Doux Élevage και Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348), η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας δεν υποστήριξε, ούτε προκύπτει σχετικώς από τη δικογραφία, ότι η πρωτοβουλία για την επιβολή τέτοιου φόρου, μέσω του επίμαχου μέτρου, προερχόταν από τις επιβαρυνόμενες οντότητες ούτε ότι οι ΔΣΜ ενεργούσαν

αποκλειστικά ως όργανο στο πλαίσιο μηχανισμού τον οποίο οι εν λόγω οντότητες είχαν οι ίδιες προβλέψει ή ότι οι ίδιες είχαν αποφασίσει σχετικά με τον τρόπο χρησιμοποίησής των οικονομικών πόρων που δημιουργήθηκαν με αυτόν τον τρόπο.

- 96 Επομένως, τα επίμαχα ποσά, που αποκομίστηκαν από την επιβάρυνση EEG, εισπράχθηκαν από τους τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας και προέρχονται από την επιβαλλόμενη από τον EEG του 2012 στους ΦΔΔ υποχρέωση καταβολής πρόσθετης αμοιβής ή πριμοδοτήσεως αγοράς στους παραγωγούς ηλεκτρικής ενέργειας EEG, πρέπει να χαρακτηριστούν ως κεφάλαια τα οποία εμπλέκουν κρατικούς πόρους και εξομοιώνονται με φορολογική επιβάρυνση (βλ., κατ' αναλογία, αποφάσεις της 17ης Ιουλίου 2008, *Essent Netwerk Noord* κ.λπ., C-206/06, EU:C:2008:413, σκέψη 66, και της 11ης Δεκεμβρίου 2014, *Αυστρία κατά Επιτροπής*, T-251/11, EU:T:2014:1060, σκέψη 68). Σε κάθε περίπτωση, τα εν λόγω κεφάλαια δεν μπορούν να θεωρηθούν ίδιοι πόροι των ΔΣΜ για τους οποίους το κράτος απλώς προέβλεψε, με νομοθετική ρύθμιση, ότι θα χρησιμοποιηθούν για συγκεκριμένο σκοπό, δεδομένου ότι ουδέποτε, όπως υπογραμμίζει η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 128 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οι ΔΣΜ μπορούσαν να διαθέσουν ελεύθερα τα εν λόγω κεφάλαια.
- 97 Πρέπει επίσης να υπομνησθεί ότι, κατά πάγια νομολογία, για να μπορεί μια φορολογική επιβάρυνση, όπως η επίμαχη, να θεωρηθεί αναπόσπαστο μέρος ενός μέτρου ενισχύσεως, πρέπει να υφίσταται δεσμευτική σχέση προορισμού μεταξύ της φορολογικής επιβαρύνσεως και της ενισχύσεως βάσει της σχετικής εθνικής νομοθεσίας, υπό την έννοια ότι το προϊόν της φορολογικής επιβαρύνσεως προορίζεται οπωσδήποτε για τη χρηματοδότηση της ενισχύσεως (βλ., συναφώς, απόφαση της 15ης Ιουνίου 2006, *Air Liquide Industries Belgium*, C-393/04 και C-41/05, EU:C:2006:403, σκέψη 46 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Εν προκειμένω, είναι βέβαιο ότι αποδεικνύεται τέτοια σχέση μεταξύ της φορολογικής επιβαρύνσεως που εισπράττεται από τους ΔΣΜ, μέσω της επιβαρύνσεως EEG, και της ενισχύσεως υπέρ της στηρίξεως της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας EEG.
- 98 Όσον αφορά την απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, *PreussenElektra*, (C-379/98, EU:C:2001:160), στην οποία επιχειρεί να στηριχθεί η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, πρέπει να σημειωθεί ότι, προκειμένου να μην τη χαρακτηρίσει κρατική ενίσχυση υπό την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, το Δικαστήριο βασίστηκε, κατ' ουσίαν, στο γεγονός ότι η επίμαχη στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η εν λόγω απόφαση γερμανική κανονιστική ρύθμιση, η οποία, αφενός, επέβαλλε στις ιδιωτικές επιχειρήσεις προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας να αγοράζουν ηλεκτρική ενέργεια EEG σε τιμές μεγαλύτερες από την πραγματική οικονομική της αξία και, αφετέρου, κατένειμε την προκύπτουσα οικονομική επιβάρυνση μεταξύ των επιχειρήσεων προμήθειας ηλεκτρικής ενέργειας και των ιδιωτών που εκμεταλλεύονταν δίκτυα ηλεκτρικής ενέργειας σε προηγούμενο στάδιο της παραγωγής, δεν είχε στοιχεία εκ των οποίων να μπορεί να συναχθεί ότι υπήρχε άμεση ή έμμεση μεταφορά κρατικών πόρων. Υπό τις περιστάσεις αυτές, το Δικαστήριο έκρινε ότι το γεγονός ότι η εν λόγω ρύθμιση παρείχε αναμφισβήτητο πλεονέκτημα στις επιχειρήσεις που παράγουν ηλεκτρική ενέργεια EEG και ότι το πλεονέκτημα αυτό αποτελούσε συνέπεια της παρεμβάσεως των δημόσιων αρχών δεν αρκούσε για να προσδώσει στο σχετικό μέτρο τον χαρακτήρα ενισχύσεως.
- 99 Εντούτοις, από την ανάλυση του πραγματικού πλαισίου της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160) προκύπτει ότι, σε αντίθεση με το γερμανικό μέτρο που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, ο μηχανισμός που θέσπισε ο προϊσχύσας γερμανικός νόμος δεν προέβλεπε ούτε τη ρητή μετακύλιση του πρόσθετου κόστους στους τελικούς καταναλωτές, ούτε την παρέμβαση μεσαζόντων, επιφορτισμένων με την είσπραξη ή τη διαχείριση των ποσών που συνιστούσαν την ενίσχυση, και επομένως, δεν προέβλεπε οντότητες συγκρίσιμες, λόγω της δομής ή του ρόλου τους, με τους ΔΣΜ εξεταζόμενους ως σύνολο.
- 100 Σε αντίθεση με την υπό κρίση υπόθεση, το πλεονέκτημα που εξέτασε το Δικαστήριο στην απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), συνίστατο στην εγγύηση, υπέρ των δικαιούχων επιχειρήσεων, της δυνατότητας μεταπωλήσεως του συνόλου της παραγόμενης από

ανανεώσιμες πηγές ενέργειας και στο ότι η τιμή πωλήσεως υπερέβαινε την ισχύουσα στην αγορά τιμή, χωρίς να θεσπίζεται κανένα καθεστώς χρηματοδοτήσεως της εν λόγω προσαυξήσεως της τιμής, μέσω επιβαρύνσεως εξομοιούμενης με φόρο επί της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας, ποσού ίδιου για κάθε ΚWh ηλεκτρικής ενέργειας που παρέχεται σε τελικό πελάτη.

- 101 Επιπλέον, στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), το οικείο κράτος μέλος δεν είχε αναθέσει στις ιδιωτικές επιχειρήσεις, όπως στην υπό κρίση υπόθεση, τη διαχείριση ορισμένου κρατικού πόρου, αλλά αυτές είχαν απλώς υποχρέωση αγοράς με τους δικούς τους χρηματικούς πόρους (βλ., συναφώς, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, *Association Vent De Colère!* κ.λπ., C-262/12, EU:C:2013:851, σκέψη 35). Στην υπό κρίση υπόθεση, είναι βέβαιο ότι η υποχρέωση πρόσθετης αμοιβής των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG που επωμίζονται οι ΔΣΜ δεν εκπληρώνεται από δικούς τους χρηματικούς πόρους, αλλά προφανώς μέσω των κεφαλαίων που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG, τα οποία διαχειρίζονται οι ΔΣΜ και τα οποία προορίζονται αποκλειστικώς για τη χρηματοδότηση των καθεστώτων στηρίξεως και αντισταθμίσεως που θέσπισε ο EEG του 2012.
- 102 Ειδικότερα, τα επίμαχα στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160) κεφάλαια δεν μπορούσαν να θεωρηθούν ως κρατικοί πόροι, δεδομένου ότι σε καμία χρονική στιγμή δεν τελούσαν υπό δημόσιο έλεγχο και δεν υφίστατο κανένας μηχανισμός, όπως ο επίμαχος εν προκειμένω, που να έχει θεσπιστεί και να ρυθμίζεται από το κράτος μέλος, για την αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους που απέρρευε από την εν λόγω υποχρέωση αγοράς και μέσω του οποίου το κράτος διασφάλιζε στους εν λόγω ιδιώτες επιχειρηματίες την πλήρη κάλυψη του προαναφερθέντος επιπλέον κόστους (βλ., συναφώς, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, *Association Vent De Colère!* κ.λπ., C-262/12, EU:C:2013:851, σκέψη 36).
- 103 Εξάλλου, από την ανάλυση του πραγματικού πλαισίου της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), προκύπτει επίσης ότι, σε αντίθεση με το γερμανικό μέτρο που αποτελεί το αντικείμενο της παρούσας διαδικασίας, το σύστημα που θέσπισε ο προϊσχύσας γερμανικός νόμος δεν προέβλεπε μηχανισμό δυνάμενο να συγκριθεί με το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως, με το οποίο καθιερώνεται ανώτατο όριο της επιβαρύνσεως EEG που μπορεί να μετακυλιστεί από τους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας στις ΕΕΠ.
- 104 Από τα προαναφερθέντα προκύπτει ότι το σύστημα που θέσπισε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην υπό κρίση εν προκειμένω υπόθεση διαφέρει ουσιωδώς από το επίμαχο στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 13ης Μαρτίου 2001, *PreussenElektra* (C-379/98, EU:C:2001:160), ιδίως όσον αφορά τον τρόπο διαχείρισεως, χρησιμοποίησεως, εισπράξεως και καθορισμού του προορισμού των επίμαχων κεφαλαίων.
- 105 Τρίτον, δεν αμφισβητείται, βεβαίως, ότι οι ΔΣΜ είναι φορείς που έχουν, συνήθως, τη μορφή ανωνύμων εταιρειών του ιδιωτικού δικαίου. Εντούτοις, αυτό δεν μπορεί να κριθεί επαρκές, υπό τις ειδικές συνθήκες της υπό κρίση περιπτώσεως, για να αποκλειστεί η συναγωγή του συμπεράσματος περί παρουσίας κρατικών πόρων στο πλαίσιο των μέτρων που στηρίζονται στον EEG του 2012.
- 106 Συγκεκριμένα, όπως επισημάνθηκε ανωτέρω, στις σκέψεις 93 και 94, οι ΔΣΜ είναι επιφορτισμένοι, όχι μόνον με τα εγγενή καθήκοντα της κύριας δραστηριότητάς τους, αλλά και με τη διαχείριση του συστήματος στηρίξεως της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας EEG. Εξάλλου, ελέγχονται κατά την εκτέλεση του εν λόγω καθήκοντος, όπως επισημαίνει η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 107 της προσβαλλομένης αποφάσεως, οπότε δεν μπορούν να χρησιμοποιούν τους πόρους τους οποίους συλλέγουν στο πλαίσιο του επίμαχου μέτρου, και τους οποίους τους καταβάλλουν οι προμηθευτές τους οποίους αφορά το μέτρο αυτό, για σκοπούς διαφορετικούς από εκείνους τους οποίους προβλέπει ο Γερμανός νομοθέτης. Υπό τις περιστάσεις αυτές, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, στο πλαίσιο της εκτελέσεως των καθηκόντων που τους ανατίθενται βάσει του EEG του 2012, η δράση των εν λόγω

οργανισμών δεν είναι αυτή μιας οικονομικής οντότητας που ενεργεί ελεύθερα στην αγορά με σκοπό την επίτευξη κέρδους, αλλά δράση περιορισμένη από τον Γερμανό νομοθέτη ο οποίος την προσδιορίζει επακριβώς όσον αφορά τον τρόπο εκτέλεσής των εν λόγω καθηκόντων.

- 107 Συναφώς, πρέπει να προστεθεί ότι οι ΔΣΜ έχουν την υποχρέωση να διαχειρίζονται τα χρηματικά ποσά που προκύπτουν από την εφαρμογή του επίμαχου μέτρου σε έναν ειδικό κοινό λογαριασμό, τελούντα υπό τον έλεγχο κρατικών οργάνων, όπως τούτο προκύπτει, ιδίως, από το άρθρο 61 του EEG του 2012. Τούτο, εξεταζόμενο από κοινού με τις ειδικές αρμοδιότητες που απονέμονται και υποχρεώσεις που ανατίθενται από τον EEG του 2012 στους ΔΣΜ, αποτελεί συμπληρωματική ένδειξη ότι δεν πρόκειται για συνήθεις πόρους στο πλαίσιο του ιδιωτικού τομέα ευρισκόμενους καθ' ολοκληρία στη διάθεση της επιχειρήσεως που τους διαχειρίζεται, αλλά για ειδικής φύσεως πόρους, η χρησιμοποίηση των οποίων για αυστηρά καθοριζόμενους σκοπούς προβλέπεται εκ των προτέρων από τον Γερμανό νομοθέτη (βλ., κατ' αναλογία, απόφαση της 27ης Ιανουαρίου 1998, Ladbroke Racing κατά Επιτροπής, T-67/94, EU:T:1998:7, σκέψεις 106 έως 108).
- 108 Ειδικότερα, όσον αφορά τον έλεγχο των ΔΣΜ από κρατικά όργανα, αυτός ασκείται σε διάφορα επίπεδα. Αφενός, έλεγχος πραγματοποιείται από τη BNetzA. Σύμφωνα με το άρθρο 61 του EEG του 2012, η BNetzA οφείλει, μεταξύ άλλων, στο πλαίσιο των καθηκόντων εποπτείας που της έχουν ανατεθεί, να ελέγχει ότι οι ΔΜΣ διαθέτουν στην αγορά την ηλεκτρική ενέργεια EEG σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 37 του EEG του 2012 και ότι προσδιορίζουν, καθορίζουν, δημοσιοποιούν και τιμολογούν στους προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας την επιβάρυνση EEG τηρώντας τις επιταγές των νομοθετικών και κανονιστικών διατάξεων.
- 109 Αφετέρου, σύμφωνα με το άρθρο 48 του EEG του 2012, οι ΔΣΜ υποβάλλουν στη BNetzA τα στοιχεία που χρησιμοποιούνται για τον μηχανισμό αντισταθμίσεως.
- 110 Η ύπαρξη όμως ενός τέτοιου αυστηρού ελέγχου της συμφωνίας των ενεργειών των ΔΣΜ προς το προβλεπόμενο νομικό πλαίσιο, έστω και αν αυτός πραγματοποιείται a posteriori, εντάσσεται στη γενική λογική της συνολικής δομής που προβλέπει ο EEG του 2012. Συνεπώς, ο εν λόγω έλεγχος ενισχύει το συμπέρασμα, που αντλείται ιδίως από τις απονεμηθείσες στους εν λόγω φορείς αρμοδιότητες και συνάγεται λαμβανομένων υπόψη των καθηκόντων και των υποχρεώσεών τους, σύμφωνα με το οποίο οι ΔΜΣ δεν ενεργούν για ίδιο λογαριασμό και ελεύθερα, αλλά ως διαχειριστές ενισχύσεως που χορηγείται μέσω κρατικών πόρων. Ακόμη και αν υποθεθεί ότι ο έλεγχος στον οποίο υπόκεινται οι ΔΣΜ δεν έχει άμεσο αποτέλεσμα επί της καθημερινής διαχειρίσεως των ως άνω πόρων, αποτελεί παρά ταύτα ένα συμπληρωματικό στοιχείο προκειμένου να εξασφαλισθεί ότι η δράση των ΔΣΜ θα περιορίζεται εντός του προβλεπόμενου από τον EEG του 2012 πλαισίου.
- 111 Υπό τις συνθήκες αυτές, διαπιστώνεται ότι ορθώς η Επιτροπή εξέθεσε, στην αιτιολογική σκέψη 138 της προσβαλλομένης αποφάσεως, σε συνδυασμό με τις αιτιολογικές σκέψεις 98 έως 137 της εν λόγω αποφάσεως, ότι το πλεονέκτημα που προβλέπουν οι διατάξεις των άρθρων 16 έως 33ι του EEG του 2012 υπέρ των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG μέσω των τιμολογίων τροφοδοτήσεως και των πριμοδοτήσεων αγοράς είχε, εν προκειμένω, ομοιότητες με φορολογική επιβάρυνση καθοριζόμενη από τις κρατικές αρχές με την εμπλοκή κρατικών πόρων, καθόσον το κράτος οργάνωνε, μέσω της νομοθεσίας, τη μεταφορά χρηματοδοτικών πόρων και καθόριζε για ποιους σκοπούς μπορούσαν να χρησιμοποιηθούν οι εν λόγω χρηματοδοτικοί πόροι.
- 112 Το συμπέρασμα αυτό ισχύει κατά μείζονα λόγο όσον αφορά το πλεονέκτημα υπέρ των μεγάλων καταναλωτών ενέργειας, όπως είναι οι ΕΕΠ, καθόσον ο μηχανισμός αντισταθμίσεως που προβλέπει ο EEG του 2012 συνιστά, όπως ορθώς επισήμανε η Επιτροπή με την αιτιολογική σκέψη 114 της προσβαλλομένης αποφάσεως, πρόσθετη επιβάρυνση για τους ΔΣΜ. Συγκεκριμένα, κάθε μείωση του ποσού της επιβαρύνσεως EEG έχει ακριβώς ως συνέπεια τη μείωση των ποσών που οι προμηθευτές ηλεκτρικής ενέργειας συλλέγουν από τις ΕΕΠ και μπορεί να θεωρηθεί ότι οδηγεί σε απώλειες εσόδων για τους ΔΣΜ. Εντούτοις, οι εν λόγω απώλειες ανακτώνται ακολούθως από άλλους προμηθευτές και, στην πράξη, από άλλους τελικούς καταναλωτές, προκειμένου να αντισταθμιστούν οι με τον τρόπο

αυτό σημειωθείσες απώλειες, όπως επιβεβαίωσε άλλωστε η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση, απαντώντας σε ερώτηση που έθεσε το Γενικό Δικαστήριο. Συνεπώς, ο μέσος τελικός καταναλωτής στη Γερμανία συμμετέχει, κατά κάποιον τρόπο, στην επιχορήγηση των ΕΕΠ που απολαύουν ανωτάτου ορίου ως προς την επιβάρυνση EEG. Εξάλλου, το γεγονός ότι οι τελικοί καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας που δεν είναι ΕΕΠ πρέπει να επωμιστούν το πρόσθετο κόστος που δημιουργεί το ανώτατο όριο επιβαρύνσεως EEG του οποίου απολαύουν οι ΕΕΠ αποτελεί, και στην περίπτωση αυτή, πρόσθετη ένδειξη, αναλυόμενο υπό το πρίσμα των αναπτύξεων που προηγήθηκαν, ότι τα κεφάλαια που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG είναι όντως ειδικό πόρο, οι οποίοι ισοδυναμούν με φόρο επί της καταναλώσεως ηλεκτρικής ενέργειας και των οποίων η χρησιμοποίηση για αυστηρώς καθοριζόμενους σκοπούς προβλέφθηκε εκ των προτέρων από τον Γερμανό νομοθέτη στο πλαίσιο της εφαρμογής δημόσιας πολιτικής και όχι στο πλαίσιο ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

- 113 Τα ως άνω συμπεράσματα δεν κλονίζονται από τα λοιπά επιχειρήματα που προβάλλει η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας.
- 114 Στο μέτρο που η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στηρίζει την επιχειρηματολογία της και στην υποτιθέμενη ομοιότητα των νομικών και πραγματικών περιστατικών της υπό κρίση υποθέσεως με τα αντίστοιχα της υποθέσεως επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, *Doux Élevage* και *Coopérative agricole UKL-ARREE* (C-677/11, EU:C:2013:348), διαπιστώνεται ότι τα περιστατικά της υποθέσεως εκείνης διαφέρουν από αυτά της υπό κρίση διαφοράς.
- 115 Στην υπόθεση επί της οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, *Doux Élevage* και *Coopérative agricole UKL-ARREE* (C-677/11, EU:C:2013:348), το ερώτημα που υποβλήθηκε στο Δικαστήριο αφορούσε τη νομιμότητα, υπό το πρίσμα της νομοθεσίας περί κρατικών ενισχύσεων, αποφάσεως των αρμοδίων εθνικών αρχών για την υποχρεωτική επέκταση σε όλους τους επαγγελματίες του γεωργικού κλάδου της παραγωγής και εκτροφής γαλοπούλας μιας συμφωνίας, συναφθείσας στο πλαίσιο της αντιπροσωπευτικής διεπαγγελματικής οργανώσεως του εν λόγω κλάδου, η οποία θεσπίζει εισφορά προκειμένου να χρηματοδοτούνται οι κοινές δράσεις τις οποίες αποφασίζει η οργάνωση αυτή.
- 116 Με τη σκέψη 36 της αποφάσεως της 30ής Μαΐου 2013, *Doux Élevage* και *Coopérative agricole UKL-ARREE* (C-677/11, EU:C:2013:348), το Δικαστήριο διαπίστωσε ότι οι εθνικές αρχές πράγματι δεν μπορούν να χρησιμοποιήσουν τους πόρους που προέρχονται από τις επίμαχες εισφορές προκειμένου να στηρίξουν ορισμένες επιχειρήσεις, καθόσον η οικεία διεπαγγελματική οργάνωση αποφασίζει πώς θα χρησιμοποιήσει τους εν λόγω πόρους, οι οποίοι προορίζονται στο σύνολό τους για σκοπούς προσδιοριζόμενους από την ίδια.
- 117 Αντιθέτως, στην υπό κρίση υπόθεση, είναι βέβαιο ότι οι ΔΣΜ δεν μπορούν ελεύθερα να αποφασίσουν για τη χρησιμοποίηση των πόρων που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG και να τους αφιερώσουν, ενδεχομένως, σε σκοπούς προσδιοριζόμενους από τους ίδιους. Συγκεκριμένα, δυνάμει του EEG του 2012, οι ΔΣΜ υποχρεούνται να διαχειρίζονται την επιβάρυνση EEG με αποκλειστικό σκοπό την αμοιβή των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG. Συναφώς, οφείλουν να τηρούν όλες τις χρηματοοικονομικές ροές (δαπάνες και έσοδα) που συνδέονται με τον EEG του 2012 σε ένα κοινό τραπεζικό λογαριασμό που τηρείται χωριστά από τη δική τους λογιστική και να συγκρίνουν την εισπραχθείσα επιβάρυνση EEG με το ποσό στο οποίο αυτή θα έπρεπε πράγματι να αντιστοιχεί σε δεδομένο έτος για να προσαρμόσουν την επιβάρυνση για το επόμενο έτος, και τούτο προκειμένου να αποκλειστεί το ενδεχόμενο πιστωτικού ή χρεωστικού υπολοίπου του τραπεζικού λογαριασμού που χρησιμοποιείται για τη διαχείριση των χρηματοοικονομικών ροών που συνδέονται με τον EEG του 2012. Κατά συνέπεια, δεν είναι δυνατόν, στην υπό κρίση υπόθεση, να αμφισβητηθεί ότι οι σκοποί που επιδιώκει ο EEG του 2012, ήτοι, κατά κύριο λόγο, η στήριξη των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG αλλά και των ΕΕΠ, καθορίζονται πλήρως, σε αντίθεση με ό,τι συνέβαινε στην υπόθεση επί της

- οποίας εκδόθηκε η απόφαση της 30ής Μαΐου 2013, Doux Élevage και Coopérative agricole UKL-ARREE (C-677/11, EU:C:2013:348), από το κράτος μέσω του νομοθετικού και κανονιστικού πλαισίου που θεσπίζεται με δική του αποκλειστικώς πρωτοβουλία.
- 118 Κατά συνέπεια, η έλλειψη πραγματικής προσβάσεως του κράτους στους πόρους που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG, υπό την έννοια ότι οι εν λόγω πόροι δεν διέρχονται, βεβαίως, από τον κρατικό προϋπολογισμό, δεν επηρεάζει, εν προκειμένω, την αποφασιστική επιρροή που ασκεί το κράτος στη χρησιμοποίηση των εν λόγω πόρων και τη δυνατότητα του κράτους να αποφασίζει, σε προγενέστερο στάδιο, μέσω της εκδόσεως του EEG του 2012, τους επιδιωκόμενους σκοπούς και τον τρόπο χρησιμοποίησής τους του συνόλου των εν λόγω πόρων.
- 119 Όσον αφορά τις αποφάσεις της 14ης Ιανουαρίου 2015, Eventech (C-518/13, EU:C:2015:9), και της 16ης Απριλίου 2015, Τράπεζα Eurobank Ergasias (C-690/13, EU:C:2015:235), που επικαλείται η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας με το υπόμνημά της απαντήσεως, πρέπει να επισημανθεί ότι, με τις εν λόγω αποφάσεις, το Δικαστήριο έκρινε ότι, προκειμένου να διαπιστωθεί η ύπαρξη κρατικής ενισχύσεως κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, πρέπει να αποδεικνύεται αρκούντως άμεση σχέση μεταξύ, αφενός, του πλεονεκτήματος που παρέχεται στον δικαιούχο και, αφετέρου, μειώσεως των κρατικών πόρων ή, έστω, αρκούντως συγκεκριμένου οικονομικού κινδύνου επιβαρύνσεως του κρατικού προϋπολογισμού.
- 120 Επιβάλλεται, εντούτοις, η διαπίστωση, όσον αφορά τις αποφάσεις της 14ης Ιανουαρίου 2015, Eventech (C-518/13, EU:C:2015:9), και της 16ης Απριλίου 2015, Τράπεζα Eurobank Ergasias (C-690/13, EU:C:2015:235), ότι οι αποφάσεις αυτές αφορούν διαφορετικά πραγματικά περιστατικά. Εξάλλου, το Δικαστήριο έχει κρίνει ότι ο όρος «ενίσχυση» καλύπτει κατ' ανάγκη τα πλεονεκτήματα που παρέχονται άμεσα ή έμμεσα με κρατικούς πόρους ή αποτελούν πρόσθετη επιβάρυνση για το Δημόσιο ή για τους οργανισμούς που έχουν ορισθεί ή ιδρυθεί προς τον σκοπό αυτό (βλ. απόφαση της 1ης Δεκεμβρίου 1998, Ecotrade, C-200/97, EU:C:1998:579, σκέψη 35 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Συναφώς, κατά πάγια νομολογία, που υπομνήσθηκε ανωτέρω, στην σκέψη 35, δεν πρέπει να γίνεται διάκριση μεταξύ των περιπτώσεων κατά τις οποίες η ενίσχυση χορηγείται απ' ευθείας από το κράτος και εκείνων κατά τις οποίες χορηγείται μέσω δημόσιου ή ιδιωτικού φορέα, ο οποίος έχει οριστεί ή ιδρυθεί από το κράτος αυτό. Εφόσον, στην υπό κρίση υπόθεση, οι ΔΣΜ έχουν οριστεί για να διαχειρίζονται συλλογικά την επιβάρυνση EEG και εναπόκειται σε αυτούς η διαχείριση των χρηματοοικονομικών ροών που οφείλονται στη λειτουργία των μηχανισμών που θεσπίζει EEG του 2012, η επιχειρηματολογία της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας που αντλείται από το γεγονός ότι το καθεστώς στηρίξεως της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας EEG δεν βαρύνει τον κρατικό προϋπολογισμό δεν αποκλείει την ύπαρξη κρατικών πόρων στο πλαίσιο της υπό κρίση υποθέσεως.
- 121 Τα ως άνω συμπεράσματα δεν κλονίζονται ούτε από τα λοιπά επιχειρήματα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας.
- 122 Κατ' αρχάς, απορριπτέο τυγχάνει το επιχείρημα, σύμφωνα με το οποίο σε καμία περίπτωση δεν καταβάλλεται στον κρατικό προϋπολογισμό τυχόν υπερβάλλον που εισπράχθηκε για την επιβάρυνση EEG. Βεβαίως, από την ίδια τη λειτουργία του EEG του 2012 προκύπτει ότι, σε κάθε περίπτωση και όπως ομοφώνως παραδέχονται οι διάδικοι, τα ενδεχόμενα πλεονάσματα ή ελλείμματα των ΔΣΜ που προκύπτουν από την επιβάρυνση EEG πρέπει να αντισταθμίζονται, συμπεριλαμβανομένων των τόκων, κατά το επόμενο έτος στο πλαίσιο του καθορισμού της επιβαρύνσεως EEG. Συγκεκριμένα, η εν λόγω αντιστάθμιση, σε ετήσια βάση, που προβλέπει ο EEG του 2012, αποκλείει, τελικώς, κάθε πιστωτικό ή χρεωστικό υπόλοιπο της λογιστικής των ΔΣΜ που αφορά τη διαχείριση της επιβαρύνσεως EEG, με αποτέλεσμα η υπόθεση της καταβολής στον κρατικό προϋπολογισμό ενδεχόμενου υπερβάλλοντος που εισπράχθηκε για την επιβάρυνση EEG να είναι, κατά λογική αναγκαιότητα, αδύνατον να πραγματοποιηθεί. Εντούτοις, όπως διαπιστώθηκε ανωτέρω, στη σκέψη 111, η εμπλοκή κρατικών πόρων στην υπό κρίση υπόθεση αποτελεί ακριβώς απόρροια του γεγονότος ότι το κράτος οργανώνει,

- μέσω της νομοθεσίας, τη μεταφορά χρηματοδοτικών πόρων και καθορίζει για ποιους σκοπούς πρέπει να χρησιμοποιηθούν οι εν λόγω χρηματοδοτικοί πόροι, και όχι απόρροια της υπάρξεως στενών σχέσεων με τον κρατικό προϋπολογισμό.
- 123 Εν πάση περιπτώσει, από την ανάλυση του EEG του 2012 που πραγματοποιήθηκε ανωτέρω, με τις σκέψεις 92 έως 112, προκύπτει ότι, κατ' αρχήν, το επίμαχο μέτρο προβλέπει αδιάλειπτη πρόσβαση των ΔΣΜ στους χρηματοδοτικούς πόρους που απαιτούνται για την εκτέλεση του έργου δημοσίου συμφέροντος, οι οποίοι τους χορηγούνται για την εκτέλεση των καθηκόντων τους και αποσκοπούν στην εφαρμογή πολιτικής που ορίζεται από το κράτος. Τούτο όμως απλώς ενισχύει το συμπέρασμα κατά το οποίο οι ΔΣΜ δεν ενεργούν ως τυπικές επιχειρήσεις στην αγορά, οι οποίες αναλαμβάνουν οι ίδιες το σύνολο των συνήθων κινδύνων και επηρεάζονται από τους αστάθμητους παράγοντες, συμπεριλαμβανομένων των οικονομικών κινδύνων, αλλά ως ειδικής φύσεως οντότητες, των οποίων ο ρόλος καθορίζεται αυστηρά από την κείμενη νομοθεσία.
- 124 Στη συνέχεια, απορριπτέα τυγχάνουν επίσης τα επιχειρήματα της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας κατά τα οποία, πρώτον, το επίμαχο μέτρο δεν σχετίζεται με τον κρατικό προϋπολογισμό ή τον προϋπολογισμό κρατικού φορέα, δεύτερον, ούτε η BNetzA ούτε το κράτος, υπό ευρύτερη έννοια, καθορίζουν το ακριβές ποσό της επιβαρύνσεως EEG, τρίτον, η κρατική φύση των πόρων που χρησιμοποιούνται για το ειδικό καθεστώς αντισταθμίσεως δεν απορρέει από τον ρόλο της BAFA και, τέταρτον, ενδεχόμενα ένδικα βοηθήματα που αφορούν το σύστημα της επιβαρύνσεως EEG εκδικάζονται, σύμφωνα με το επίμαχο μέτρο, κατά την τακτική διαδικασία ενώπιον των πολιτικών και όχι των διοικητικών δικαστηρίων.
- 125 Συγκεκριμένα, αφενός, διαπιστώθηκε ήδη ότι οι επίμαχοι πόροι έπρεπε εξ αρχής να χαρακτηρισθούν κρατικές χρηματοδοτήσεις, μεταξύ άλλων λόγω του γεγονότος ότι οι τελικοί καταναλωτές υποχρεούνται να καταβάλλουν προσαύξηση τιμής που μπορεί να εξομοιωθεί με φορολογική επιβάρυνση για την εφαρμογή πολιτικής καθοριζόμενης από το κράτος. Αφετέρου, επισημάνθηκε επίσης ότι οι ΔΣΜ ενεργούσαν, όσον αφορά την εκτέλεση των καθηκόντων τους, εντός πλαισίου σαφώς οριοθετημένου από τον Γερμανό νομοθέτη. Ελέγχονται, εξάλλου, αυστηρώς από τις αρμόδιες γερμανικές διοικητικές αρχές. Εντούτοις, κεφάλαια τα οποία τροφοδοτούνται μέσω υποχρεωτικών εισφορών επιβαλλόμενων από τη νομοθεσία του κράτους μέλους και των οποίων η διαχείριση και η κατανομή διέπεται από τη νομοθεσία αυτή μπορούν να θεωρούνται κρατικοί πόροι κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ, ακόμα και αν υπεύθυνοι για τη διαχείρισή τους είναι φορείς που διακρίνονται από τις δημόσιες αρχές. Συγκεκριμένα, έχει κριθεί ότι μηχανισμός ο οποίος αποσκοπούσε στην πλήρη αντιστάθμιση του επιπλέον κόστους που επιβάλλεται σε επιχειρήσεις λόγω της υποχρέωσης αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας παραγόμενης από αιολική ενέργεια σε τιμή ανώτερη της αγοραίας τιμής και του οποίου η χρηματοδότηση βάρυνε όλους τους τελικούς καταναλωτές ηλεκτρικής ενέργειας στη χώρα, όπως αυτός που προβλεπόταν από την εξετασθείσα στη συγκεκριμένη υπόθεση γαλλική νομοθεσία, αποτελούσε παρέμβαση με κρατικούς πόρους (βλ., συναφώς, απόφαση της 19ης Δεκεμβρίου 2013, Association Vent De Colère! κ.λπ., C-262/12, EU:C:2013:851, σκέψη 25 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία, καθώς και, κατ' αναλογίαν, σκέψη 26).
- 126 Τέλος, απορριπτέα τυγχάνουν και τα προβληθέντα από την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας κατά την επ' ακροατηρίου συζήτηση επιχειρήματα, σύμφωνα με τα οποία το ανώτατο όριο της επιβαρύνσεως EEG υπέρ των ΕΕΠ αναλύεται σε πρακτική διαφοροποιημένων τιμών, γνωστή στους οικονομολόγους ως «Ramsey Pricing» (τιμή Ramsey), ή σε διασταυρούμενη επιδότηση μεταξύ μικρών και μεγαλύτερων καταναλωτών ηλεκτρικής ενέργειας. Βεβαίως, η ίδια η ύπαρξη της επιβαρύνσεως EEG είναι απόρροια πολιτικών επιλογών και οι καταναλωτές δεν μπορούν να επηρεάσουν το ύψος της, με αποτέλεσμα το ύψος αυτό να μπορεί να είναι μεγαλύτερο, ανάλογα με τον τελικό λογαριασμό, για τους μικρούς καταναλωτές, οι οποίοι είναι λιγότερο ευαίσθητοι, από την άποψη της ζήτησεως, στις μεταβολές της τιμής της ηλεκτρικής ενέργειας από ό,τι οι ΕΕΠ. Εντούτοις, κατά πάγια νομολογία γίνεται, συναφώς, δεκτό ότι λειτουργικές ενισχύσεις είναι οι ενισχύσεις οι οποίες έχουν ως σκοπό να απαλλάξουν μια επιχείρηση από έξοδα που θα έπρεπε κανονικά να επωμιστεί στο πλαίσιο της τρέχουσας διαχειρίσεως της ή των συνήθων δραστηριοτήτων της (βλ., συναφώς, απόφαση της

16ης Οκτωβρίου 2014, Alcoa Trasformazioni κατά Επιτροπής, T-177/10, EU:T:2014:897, σκέψη 92 και εκεί παρατιθέμενη νομολογία). Κατά συνέπεια, το επίμαχο ανώτατο όριο, που παρέχει στις ΕΕΠ τη δυνατότητα να απαλλαγούν από κόστος συνδεδεμένο με την κατανάλωση εκ μέρους τους ηλεκτρικής ενέργειας και εξ ορισμού εμπίπτουν στο πλαίσιο της τρέχουσας διαχείρισεως, αποτελεί λειτουργική ενίσχυση, που συνεπάγεται, όπως καταδείχθηκε ανωτέρω, ιδίως με τις σκέψεις 95 και 96, την ύπαρξη κρατικών πόρων.

- 127 Από την προεκτεθείσα ανάλυση προκύπτει ότι οι μηχανισμοί που θεσπίζει ο EEG του 2012 προέρχονται, κατά κύριο λόγο, από την εφαρμογή δημόσιας πολιτικής στηρίξεως των παραγωγών ηλεκτρικής ενέργειας EEG που καθορίζεται, μέσω του EEG του 2012, από το κράτος και ότι, πρώτον, τα κεφάλαια τα οποία προέρχονται από την επιβάρυνση EEG και τη διαχείριση των οποίων ασκούν συλλογικώς οι ΔΣΜ παραμένουν υπό την κυριαρχική επιρροή των δημοσίων αρχών, δεύτερον, τα εν λόγω ποσά, που προέρχονται από την επιβάρυνση EEG, είναι κεφάλαια στα οποία εμπλέκονται κρατικοί πόροι και τα οποία εξομοιώνονται με φορολογική επιβάρυνση και, τρίτον, οι αρμοδιότητες που απονέμονται και τα καθήκοντα που ανατίθενται στους ΔΣΜ επιτρέπουν το συμπέρασμα ότι οι ΔΣΜ δεν ενεργούν για ίδιο λογαριασμό και ελευθέρως, αλλά ενεργούν όντως ως διαχειριστές ενισχύσεως χορηγούμενης μέσω κρατικών πόρων, οι οποίοι εξομοιώνονται με φορέα που εκτελεί παραχώρηση δημοσίας υπηρεσίας.
- 128 Από όλα τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι ορθώς η Επιτροπή έκρινε, με την προσβαλλόμενη απόφαση, ότι ο EEG του 2012 συνεπάγεται την εμπλοκή κρατικών πόρων κατά την έννοια του άρθρου 107, παράγραφος 1, ΣΛΕΕ.
- 129 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί ο τρίτος λόγος ακυρώσεως, καθώς και η προσφυγή στο σύνολό της.

Επί των δικαστικών εξόδων

- 130 Κατά το άρθρο 134, παράγραφος 1, του Κανονισμού Διαδικασίας, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα εφόσον υπάρχει σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα, σύμφωνα με το αίτημα της Επιτροπής.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

αποφασίζει:

- 1) Απορρίπτει την προσφυγή.**
- 2) Καταδικάζει την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στα δικαστικά έξοδα.**

Παπασάββας

Bieliūnas

Forrester

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 10 Μαΐου 2016.

(υπογραφές)